

Ročník 1990

Sbírka zákonů

ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

ČESKÉ REPUBLIKY / SLOVENSKÉ REPUBLIKY

Částka 22

Vydaná 23. dubna 1990

Cena Kčs 3,80

OBSAH:

103. Zákon, kterým se mění a doplňuje hospodářský zákoník

103

ZÁKON

ze dne 18. dubna 1990,

kterým se mění a doplňuje hospodářský zákoník

Federální shromáždění Československé federativní republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

Hospodářský zákoník č. 109/1964 Sb., ve znění pozdějších předpisů, se mění a doplňuje takto:

1. Preambule se vypouští s výjimkou posledního odstavce. Poslední odstavec začíná slovy „Vycházejíc z toho . . .“.

2. Články I až X včetně nadpisu se vypouštějí.

3. § 1 včetně odkazu 1) zní:

„§ 1

(1) Hospodářský zákoník upravuje vztahy vznikající při podnikatelské činnosti právnických a fyzických

osob (dále jen „organizace“), oprávněných k této činnosti podle tohoto zákona a zvláštních právních předpisů,¹⁾ vztahy při hospodářském styku právnických osob a majetkovou odpovědnost v těchto vztazích.

(2) Hospodářský zákoník upravuje též

- a) státní vlastnictví a jeho výkon a vlastnictví právnických osob, pokud není upraveno zvláštním zákonem,
- b) obchodní společnosti, tichou společností, konsorcium a společný podnik,
- c) podnikový rejstřík,
- d) hospodářské pokuty,
- e) orgány hospodářského řízení, jejich oprávnění vydávat opatření ve vztazích při řízení hospodářské

činnosti organizací a majetkovou odpovědnost z těchto vztahů vyplývající.

1) Např.

Zákon č. 116/1985 Sb., o podmínkách činnosti organizací s mezinárodním prvkem v Československé socialistické republice.

Zákon č. 111/1990 Sb., o státním podniku.

Zákon č. 90/1988 Sb., o zemědělském družstevnictví, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 94/1988 Sb., o bytovém, spotřebním a výrobním družstevnictví.

Zákon č. 68/1989 Sb., o organizaci Československé státní dráhy.

Zákon č. 158/1989 Sb., o bankách a spořitelnách.

Zákon č. 104/1990 Sb., o akciových společnostech.

Zákon č. 105/1990 Sb., o soukromém podnikání občanů.“

4. Nadpis nad § 2 se vypouští.

5. § 2 až 5 zní:

„§ 2

Podnikatelskou činností se rozumí trvalé provozování výroby, obchodu nebo poskytování služeb a prací anebo jiné činnosti za účelem získávání trvalého zdroje peněžních příjmů.

§ 3

Na subjekty podnikající na základě zákona o soukromém podnikání občanů nebo na základě zákona o podniku se zahraniční majetkovou účastí se nevztahují ustanovení tohoto zákona, která stanoví bez souhlasu stran vznik povinnosti uzavřít, změnit nebo zrušit smlouvu nebo pravomoc založit, změnit nebo zrušit závazky, jakož i ta ustanovení, která svým obsahem neodpovídají povaze těchto subjektů a jejich podnikání nebo jsou v rozporu s jejich postavením vymezeným v zákoně.

§ 4

Organizace rozhodují o své podnikatelské činnosti samostatně. Činnost a územní působnost organizace lze omezovat nebo do ní zasahovat pouze za podmínek a způsobem, stanovených zákonem. Kontrolu činnosti organizací mohou provádět státní kontrolní orgány pouze v rozsahu a za podmínek, stanovených zákonem.

§ 5

Obchodní název (firma)

(1) Organizace provozují svou podnikatelskou činnost pod svým obchodním názvem (firmou), který se musí zřetelně lišit od jiných obchodních názvů (firm). Do podnikového rejstříku nesmí být zapsán název, který by mohl uvádět v omyl svou zaměnitelností. Zanikne-li organizace, zaniká i právo k jejímu obchodnímu názvu (firmě).

(2) Obchodní název (firma) musí obsahovat údaj, o jakou organizaci právní formu, popřípadě druh organizace jde.

(3) Organizace, pro niž byl obchodní název (firma) zapsán, má časově neomezené výlučné právo názvu (firmy) užívat. Proti tomu, kdo nedovoleně obchodního názvu (firmy) užívá, může se ten, jehož zájmy byly dotčeny, domáhat, aby od tohoto jednání upustil a aby nahradil způsobenou škodu. Byl-li obchodní název (firma) zapsán v rozporu s těmito ustanoveními, může se ten, jehož zájmy byly dotčeny, domáhat výmazu takového zápisu.

(4) Vystoupí-li z obchodní společnosti společník, jehož jméno je obsaženo v obchodním názvu (firmě), je možné vést dále tentýž obchodní název (firmu) jen s jeho souhlasem.“

6. § 6 a 7 se vypouštějí.

7. Nadpis hlavy třetí zní: „Vlastnické vztahy“.

8. § 8 se vypouští.

9. § 9 se vypouští.

10. § 9a zní:

„§ 9a

Majetkem organizace se rozumějí věci, k nimž má organizace vlastnické právo nebo právo hospodaření, majetková práva, k nimž má právo hospodaření, a dále majetková práva organizace.

11. V § 10 odstavci 2 se vypouštějí slova „pokud zákon nestanoví jinak“.

12. V § 10 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Ustanovení předchozího odstavce se nevztahuje na případy nucených a zákonných licencí.“

13. V § 11 se v odstavcích 1 a 2 vypouštějí slova „socialistického společenského“ a v odstavci 4 se slovo „celospolečenském“ nahrazuje slovem „státu“.

14. § 12 odst. 1 zní:

„(1) Věc může být současně ve vlastnictví více organizací; popřípadě organizací a státu (spoluvlastnictví).“

15. § 14 až 16 se vypouštějí.

16. § 18 zní:

„§ 18

Organizace je oprávněna stanovit, které vnitřní organizační jednotky se zapíší do podnikového rejstříku jako odštěpné závody; vedoucí odštěpného závodu je oprávněn činit jménem organizace všechny právní úkony týkající se odštěpného závodu.“

17. § 18a odst. 2 zní:

(2) Organizace mohou vykonávat i jinou hospodářskou činnost, pokud tím nenaruší plnění závazných

výstupů státního plánu nebo hospodářských závazků anebo plnění vyplývající z povinného předmětu činnosti.“.

18. § 20 až 24 včetně nadpisů zní:

„Hlava pátá
PRÁVNÍ ÚKONY

§ 20
Obecná ustanovení

(1) Právním úkonem je každé jednání nebo jiné chování (opomenutí), z něhož vyplývá vůle založit, změnit, zrušit nebo zachovat práva nebo povinnosti, které právní předpisy s takovým projevem spojují.

(2) Právní úkon je třeba vykládat v souladu se skutečnou vůlí jednajících organizace a v souladu s povahou jednání, o které jde. Přitom je třeba přihlídnout k okolnostem, za kterých byl projev učiněn, a k zásadám poctivého hospodářského styku. Projev vůle, který obsahuje výraz, jenž připouští různý výklad, je třeba v pochybnostech vykládat k tíži toho, kdo takový výraz užil.

(3) Projev vůle působí vůči nepřítomné organizaci až od okamžiku, kdy jí dojde, pokud zákon výjimečně nestanoví jinak. Doručuje se do sídla organizace nebo organizační složky, jejíž činnosti se úkon týká, popř. do místa a způsobem organizací určeným nebo organizacemi smluveným, zejména jde-li o dálkový přenos dat.

Neplatnost právních úkonů

§ 21

(1) Právní úkon je neplatný, pokud se svým obsahem nebo účelem přičí právnímu předpisu nebo pokud právní předpis obchází anebo jestliže jeho předmětem je plnění nemožné. Plnění není nemožné, lze-li je uskutečnit jen za ztížených podmínek nebo s většími náklady, anebo až po určeném čase.

(2) Právní úkon je neplatný, pokud byl učiněn v omylu, který se týká jeho podstaty, a organizace, již je projev vůle určen, o omylu druhé strany věděla nebo musela vědět.

(3) Omyl je podstatný, týká-li se předmětu plnění, subjektu nebo jiných okolností podle projevu vůle rozhodujících, a to v takové míře, že by organizace úkon bez omylu nebyla uskutečnila.

(4) Dojde-li v důsledku poruchy nebo selhání prostředků spojové, výpočetní nebo jiné techniky úkon změněn, posuzuje se přiměřeně podle ustanovení o omylu. Početní chyby a jiné chyby technické povahy, které jsou zřejmé a nevyvolávají pochybnosti o obsahu úkonu, jej nečiní neplatným. Organizace, na jejíž straně se taková chyba stala, je povinna ji na žádost opravit.

§ 22

(1) Právní úkon musí být učiněn svobodně, vážně, určitě a srozumitelně, jinak je neplatný. Neplatný je i úkon, k němuž byla organizace přivedena lstí nebo bezprávnou výhrůžkou. Výhrůžka je bezprávná, i když je odůvodněná, pokud jí je vynucováno něco, čeho takto dosaženo být nesmí.

(2) Neplatnosti z důvodů uvedených v odstavci 1 se může dovolávat jenom organizace, na jejíž ochranu je důvod neplatnosti stanoven. Tato organizace může úkon dodatečně schválit nebo jej strany mohou dodatečným vyjasněním učinit určitým a srozumitelným. V tom případě má právní účinky, jako by byl platný od počátku.

§ 23

Týká-li se důvod neplatnosti jenom části právního úkonu, není tím dotčena platnost zbývajících částí, ledaže by vztah, který by takto vznikl, byl hospodářsky neodůvodněný.

Forma právních úkonů

§ 24

(1) Právní úkon může být učiněn výslovně nebo jiným způsobem nevzbuzujícím s ohledem na okolnosti, za kterých se stal, pochybnosti o tom, co chtěla organizace projevit.

(2) K platnosti smluv a ostatních právních úkonů organizací se vyžaduje písemná forma, pokud právními předpisy nebo dohodou nebylo stanoveno jinak.

(3) Písemné projevy nemusí být na téže listině. Nahrazení podpisu mechanickými nebo jinými prostředky stačí jen tam, kde je to obvyklé v hospodářském styku nebo kde si to organizace předem dohodnou.

(4) Kdo za organizaci podepisuje, uvede též funkci, která ho k jednání opravňuje, popř. uvede alespoň, že jedná jako zástupce nebo prokurista. Porušení této povinnosti však nemá za následek neplatnost právního úkonu.“.

19. Za § 24 se vkládají nové § 24a až 24m, které znějí:

„§ 24a

(1) Za písemnou formu se považují též telegrafická a dálnopisná sdělení a projevy učiněné prostředky výpočetní techniky nebo jiné techniky zpracování a přenosu dat. U právních úkonů učiněných těmito prostředky může být podpis za organizaci nahrazen dohodnutým kódem.

(2) Hospodářská arbitráž může rozhodnout, že je platný od počátku i právní úkon, u něhož nebyly splněny náležitosti písemné formy, jestliže již bylo na jeho základě započato s plněním; nemůže však takto rozhodnout, jestliže si organizace písemnou formu jako předpoklad platnosti smluvily.

§ 24b

Obsahuje-li neplatný právní úkon náležitosti jiného právního úkonu, je tento jiný úkon platný, jestliže z okolností je zřejmé, že taková by byla vůle jednatelce organizace, kdyby o neplatnosti úkonu věděla.

§ 24c

Organizace, která způsobila neplatnost právního úkonu, je povinna nahradit škodu vzniklou v důsledku neplatnosti úkonu organizací, jíž je úkon určen a která důvěřovala v jeho platnost.

Podmínky v právních úkonech

§ 24d

(1) Vznik, změnu nebo zánik práva nebo povinnosti lze vázat na splnění podmínky, pokud to zákon nevyklučuje.

(2) Podmínka je odkládací, jestliže na jejím splnění závisí, zda právní následky úkonu nastanou. Podmínka je rozvazovací, jestliže na jejím splnění závisí, zda následky již nastalé pominou.

(3) Odkládací podmínka, jež je v době vzniku právního úkonu nedovolená nebo nesplnitelná, činí právní úkon neplatným.

(4) Stane-li se odkládací podmínka později nedovolenou nebo nesplnitelnou, platí, že se nesplnila.

(5) K nedovolené nebo nesplnitelné podmínce rozvazovací se nepřihlíží.

§ 24e

(1) Účinky splnění podmínky působí nazpět do doby, kdy se právní úkon stal, pokud z vůle organizací nebo podle povahy úkonu nemají účinky úkonu nebo jeho zrušení nastat v jinou dobu. Je-li právní úkon, jehož následkem je opakované nebo nepřetržité plnění, závislý na podmínce rozvazovací, nemá její splnění účinky na plnění, která se již stala, ledaže si organizace sjednaly něco jiného.

(2) Jestliže organizace, jíž je nesplnění podmínky na prospěch, její splnění záměrně zmaří, ač nemá právo tak učinit, platí podmínka za splněnou. Ke splnění podmínky se nepřihlíží, způsobí-li je záměrně organizace, která nemá právo tak učinit a jíž je splnění podmínky na prospěch.

(3) Organizace, která je podmíněně zavázána, je povinna, dokud o podmínce není rozhodnuto, zdržet se všeho, co by mohlo znemožnit nebo znesnadnit splnění její podmíněné povinnosti.

Jednání jménem organizace

§ 24f

(1) Organizace jednájí svými statutárními orgány nebo prostřednictvím svých zástupců. Zástupcem může být jiná organizace nebo fyzická osoba.

(2) Statutárním orgánem organizace je pracovník nebo člen, který je podle zákona nebo podle příslušných organizačních předpisů (např. statutu, stanov, organizačního řádu) oprávněn jednat jménem organizace ve všech věcech. Je-li statutární orgán kolektivní, určují organizační předpisy, jakým způsobem jedná navenek.

(3) Zástupcem je ten, koho určuje zákon, podle něhož byla organizace zřízena, nebo stanovy či jiné vnitřní předpisy na základě zákona vydané.

(4) Jiní pracovníci nebo členové organizace jsou oprávněni jako zástupci činit jménem organizace právní úkony nutné ke splnění uložených pracovních úkolů v případech, kdy je to stanoveno v jejich vnitřních předpisech, nebo je to v hospodářském styku obvyklé.

(5) Smluvními zástupci jsou ti, jímž byla na základě smlouvy udělena plná moc (včetně prokuty).

§ 24g

Překročí-li zástupce při jednání své oprávnění nebo jedná-li někdo bez oprávnění, je právní úkon neplatný, ledaže zastoupený právní úkon dodatečně bez zbytečného odkladu schválil; úkon je však platný, pokud druhá organizace o překročení nebo nedostatku jednatelešského oprávnění nevěděla a vědět nemohla.

§ 24h

(1) Zástupce jedná zpravidla osobně, je však oprávněn ustanovit si dalšího zástupce,

- a) jde-li o zákonného zástupce,
- b) jde-li o prokuristu,
- c) jde-li o zástupce k vedení sporu,
- d) byl-li výslovně zmocněn ustanovit si zástupce.

(2) Z právních úkonů dalšího zástupce vznikají práva a povinnosti přímo zastoupené organizací. Dalšímu zástupci musí zástupce udělit písemnou plnou moc podle dalších ustanovení.

Smluvní zastoupení

§ 24i

(1) Plná moc musí být písemná, jinak je neplatná. V plné moci musí být vymezen rozsah zmocnění.

(2) Není-li v plné moci udělené několika zástupcům určeno jinak, musí jednat všichni společně.

§ 24j

(1) Plná moc zanikne provedením úkonu nebo uplynutím času, na které byla omezena, odvolal-li ji zastoupený nebo vypověděl-li ji zástupce, smrtí zástupce, a nebyla-li omezena na určitý čas, uplynutím 3 let po jejím udělení.

(2) Zánikem organizace zaniká plná moc jen tehdy, nemá-li organizace právního nástupce. Zastoupený se nemůže vzdát práva plnou moc kdykoliv odvolat.

(3) Dokud není zástupci odvolání plné moci známo, zavazují jeho právní úkony zastoupeného nebo jeho právního nástupce.

(4) Zanikne-li plná moc jinak než smrtí zástupce, je zástupce povinen učinit vše, co nelze odložit, pokud zastoupený nebo jeho právní nástupci nezařídí něco jiného.

§ 24k

(1) Jestliže zástupce, jehož plná moc zanikla, způsobí zneužitím plné moci škodu třetí organizaci, která o jejím zániku nevěděla a vědět nemusela, odpovídá zastoupený společně a nerozdílně se zástupcem

- a) nepožádal-li zastoupený o vrácení zaniklé plné moci a zástupce ji zneužil,
- b) způsobil-li zastoupený, že třetí organizace měla důvod se domnívat, že osoba, s níž jedná, je oprávněna jednat jménem zastoupeného.

(2) Toto ustanovení se nevztahuje na zástupce, kterým je fyzická osoba.

Prokura

§ 24l

(1) Organizace může písemně udělit pracovníkovi nebo členovi organizace prokuru. Ve zmocnění musí být výslovně uvedeno, že jde o prokuru.

(2) Prokurista je zmocněn ke všem úkonům, k nimž dochází při provozu podnikové činnosti zmocnitele, i když k nim je jinak zapotřebí zvláštní plné moci; není však oprávněn zcizovat nebo zatěžovat nemovitosti, pokud to není při udělení prokury výslovně stanoveno.

(3) Odvoláním prokury organizací prokura zaniká.

§ 24m

(1) Několika osobám je možno udělit prokuru buď tak, že jsou k zastupování oprávněny každá samostatně, nebo tak, že je při tom třeba souhlasného projevu vůle všech prokuristů nebo alespoň dvou z nich.

(2) Při podpisu musí prokurista pod názvem organizace, za kterou jedná, připojit pod svůj podpis dodatek naznačující prokuru.“

20. § 25 se vypouští a pod § 25a se vkládá nadpis „Účinnost smlouvy“.

21. Zrušuje se hlava druhá části druhé.

22. Nadpis hlavy čtvrté části druhé zní:

„VLASTNICTVÍ STÁTU A PRÁVO HOSPODAŘENÍ S NÁRODNÍM MAJETKEM“.

23. § 64 odst. 1 zní:

„(1) Národním majetkem jsou věci ve vlastnictví státu, majetková práva státu a majetková práva státních organizací.“

24. V § 65 odst. 2 se číslování odkazu v textu a číslování poznámky pod čarou mění z číslovky „1“ na číslovku „2“.

25. § 74a se vypouští.

26. V § 74c se za slova „§ 66“, vkládají slova „§ 69 odst. 3,“.

27. V § 75 písm. a) a c) zní:

„a) podmínky, za nichž jsou státní podniky povinny uzavřít smlouvu o převodu vlastnictví nebo práva hospodaření,

c) způsob vymáhání, popřípadě prominutí pohledávek státu a jiných státních organizací, než jsou státní podniky.“

a ustanovení písmene d) se vypouští.

28. Název hlavy druhé části třetí zní:

„VLASTNICTVÍ DRUŽSTEVNÍCH ORGANIZACÍ“.

29. § 94 se vypouští.

30. V § 97 první věta se vypouští.

31. § 98 se vypouští.

32. § 99 odst. 1 zní:

„(1) Občanská sdružení hospodaří s vlastním majetkem; mohou též hospodařit s majetkem, ke kterému mají právo užívání.“

33. Za část čtvrtou se vkládají nové části čtvrtá A až čtvrtá C, které znějí:

„ČÁST ČTVRTÁ A OBCHODNÍ SPOLEČNOSTI

Společná ustanovení

§ 106a

(1) Fyzické osoby mohou ke společnému provozování podnikatelské činnosti vytvářet obchodní společnosti. Společníky mohou být i právnické osoby, jestliže to zákon nevylučuje.

(2) Způsobilost fyzických osob, které nejsou podnikateli, se řídí ustanovením občanského zákoníku o způsobilosti k právním úkonům.

(3) Pokud to zákon připouští, může obchodní společnost založit i jediný člen, a to ve formě notářského zápisu nahrazujícího jinak předepsanou smlouvu.

§ 106b

(1) K založení obchodní společnosti je třeba uzavření písemné smlouvy, která musí být podepsána všemi společníky (společenská smlouva).

(2) Společenská smlouva musí obsahovat:

- a) obchodní název (firmu) společnosti, ze kterého musí být patrné, o jaký druh společnosti jde, a její sídlo,
- b) jména (firmy) a adresy (sídla) všech společníků,
- c) předmět činnosti společnosti,
- d) vzájemné právní vztahy společníků,
- e) způsob rozdělení zisku nebo úhrady v případě ztráty obchodní společnosti,
- f) způsob zániku společnosti a s tím souvisejícího majetkového vypořádání,
- g) další náležitosti stanovené zákonem pro jednotlivé druhy obchodních společností.

§ 106c

(1) Obchodní společnosti jsou právníckými osobami.

(2) Návrh na zápis do podnikového rejstříku musí společníci podat do 30 dnů od uzavření smlouvy; ve stejné lhůtě je společnost povinna navrhnout změnu zápisu, pokud dojde ke změně zapsaných skutečností.

(3) Do doby zapsání obchodní společnosti do podnikového rejstříku ručí společníci za závazky převzaté jejím jménem společně a nerozdílně.

§ 106d

K ustanovení prokuristy je třeba souhlasu všech neomezeně ručících společníků, není-li ve smlouvě dohodnuto jinak; u společností s ručením omezeným a u komanditní společnosti na akcie je třeba souhlasu orgánů, které společnost zřídila, není-li ve smlouvě dohodnuto jinak.

§ 106e

Obchodní společnost zaniká

- a) uvalením konkursu na společnost,
- b) vzájemnou dohodou společníků,
- c) uplynutím doby, na kterou byla obchodní společnost založena, pokud společníci ve společnosti mlčky nepokračují; v tom případě se od té doby společnost pokládá za založenou na dobu neurčitou,
- d) v dalších případech stanovených zákonem,
- e) soudním rozhodnutím.

§ 106f

(1) Na obchodní společnosti se nevztahují ustanovení tohoto zákona, která stanoví bez souhlasu stran povinnost uzavřít, změnit nebo zrušit smlouvu, nebo pravomoc uložit, změnit nebo zrušit závazek.

(2) Právní oprava akciových společností je obsažena ve zvláštním zákoně.

§ 106g

Veřejná obchodní společnost

(1) Veřejná obchodní společnost je založena, jestliže alespoň dvě fyzické osoby uzavřou společen-

skou smlouvu o provozování podnikatelské činnosti pod společným obchodním názvem, aniž by svoji účast omezovaly výši svých majetkových vkladů.

(2) Společenská smlouva musí obsahovat alespoň náležitosti nezbytné pro zápis do podnikového rejstříku. Pravost podpisů pod společenskou smlouvou musí být úředně ověřena.

Vzájemné právní poměry společníků

§ 106h

(1) Právní poměry společníků navzájem se řídí společenskou smlouvou.

(2) Není-li ve smlouvě dohoda o věcech upravených v následujících ustanoveních výslovně uvedena, platí tato ustanovení přímo.

§ 106i

(1) Majetkem veřejné obchodní společnosti se stávají peněžité i nepeněžité vklady společníků. V pochybnostech se má za to, že majetkem veřejné obchodní společnosti se staly též věci movité nebo nemovité, které až dosud náležely jednomu ze společníků, jestliže byly zapsány do inventáře společnosti se souhlasem všech společníků.

(2) Společník není povinen zvýšit svůj majetkový vklad nad hodnotu stanovenou ve společenské smlouvě ani doplnit tuto hodnotu v případě ztrát, a to ani kdyby o tom rozhodla většina společníků.

§ 106j

(1) K jednání jménem společnosti je oprávněn každý společník.

(2) Bylo-li ve společenské smlouvě dohodnuto, že jeden nebo více společníků vykonávají správu veřejné obchodní společnosti, nelze tuto správu bez závažné příčiny odvolat, pokud společnost trvá.

(3) Společenskou smlouvou mohou společníci stanovit, že k jednání jménem společnosti bude určen jeden nebo více zástupců.

§ 106k

Právní poměr společnosti k třetím osobám

Společníci ručí za všechny závazky veřejné obchodní společnosti společně a nerozdílně celým svým majetkem. Stejně jako ostatní společníci ručí za všechny dříve vzniklé závazky veřejné obchodní společnosti i ten, kdo je do ní přijat později. Dohoda tomu odporující není vůči třetím osobám účinná.

§ 106l

Zánik veřejné obchodní společnosti

Veřejná obchodní společnost zaniká též:

- a) úmrtím jednoho ze společníků, pokud společenská smlouva nestanoví, že veřejná obchodní společnost má dále trvat s dědici zemřelého,

- b) výpovědí společníka, byla-li společnost sjednána na dobu neurčitou.

§ 106m

Skončí-li účastenství společníka, provede se majetkové vypořádání na základě majetkového stavu, v jakém je v té době veřejná obchodní společnost.

Společnost s ručením omezeným

§ 106n

(1) Společnost s ručením omezeným je založena společenskou smlouvou o provozování podnikatelské činnosti pod zvoleným obchodním názvem při omezení odpovědnosti člena na povinnost splatit předem stanovený majetkový vklad (dále jen „vklad“). Společnost může založit i jediný člen. Název společnosti s ručením omezeným nebo zkratka „spol. s r. o.“ musí být uvedeny ve firemním názvu společnosti.

(2) Majetek při založení společnosti s ručením omezeným se tvoří vklady společníků, přičemž vklad společníka je částí jejího majetku a mírou uhrazovací povinnosti společníka, který vklad vnesl. Vklady jednotlivých společníků nemusí být stejné. Čistá hodnota majetku společnosti při jejím založení tvoří kmenové jmění.

(3) Za závazky společnosti s ručením omezeným ručí společníci jejím věřitelům pouze majetkem společnosti.

(4) Kmenové jmění společnosti musí být při založení nejméně 100 000 Kčs, přičemž nejmenší vklad společníka činí 20 000 Kčs.

§ 106o

(1) Společenská smlouva musí obsahovat

- a) obchodní název a sídlo společnosti s ručením omezeným,
- b) předmět činnosti,
- c) kmenové jmění,
- d) částku vkladu každého společníka.

(2) Ve společenské smlouvě se též uvedou

- a) orgány společnosti s ručením omezeným, způsob jejich ustavení a rozsah jejich oprávnění,
- b) povinnosti a práva společníků a následky jejich porušení,
- c) způsob zániku účasti ve společnosti s ručením omezeným a jeho následky,
- d) způsob zániku společnosti s ručením omezeným bez právního nástupce,
- e) způsob zvýšení nebo snížení základního majetku.

§ 106p

(1) Společníci, kteří zakládají společnost s ručením omezeným, projevují vůli stát se členy společnosti podpisem smlouvy. Pravost podpisů pod společenskou smlouvou musí být úředně ověřena.

(2) Noví společníci, kteří vnášejí vklady při zvýšení majetku společnosti s ručením omezeným, musí v prohlášení o vnesení vkladu výslovně uvést, že k ní přistupují podle společenské smlouvy.

(3) Účast ve společnosti lze nabýt též převodem nebo zděděním vkladu. Není-li ve smlouvě stanoveno jinak, je k převodu vkladu třeba souhlasu většiny společníků. Převádět a dědit lze nejen vklady, ale i jejich díly. Pravost podpisů pod smlouvou o převodu musí být úředně ověřena.

§ 106q

Společník nemá právo jednostranně ze společnosti vystoupit, může pouze převést svůj vklad na jiného.

Komanditní společnost

§ 106r

(1) Komanditní společnost je založena, jestliže alespoň dvě osoby uzavřou společenskou smlouvu o provozování podnikatelské činnosti pod společným obchodním názvem a s tím, že odpovědnost za závazky společnosti alespoň u jednoho člena je neomezená (osobně ručící společník - komplementář), s ostatními osobně ručícími společníky nerozdílná, a odpovědnost jiného člena (komanditista) je omezena výší jeho majetkového vkladu.

(2) Pro komanditní společnost platí ustanovení o veřejné obchodní společnosti, pokud zákon nestanoví jinak.

§ 106s

(1) Správu společnosti obstarává společník nebo společníci osobně ručící. Komanditista není oprávněn ani povinen společnost spravovat.

(2) Komanditista, který vstoupí do již existující obchodní společnosti, ručí za veškeré závazky, které společnost přijala před jeho vstupem.

§ 106t

Komanditní společnost na akcie

Komanditní společnost na akcie je založena, je-li v komanditní společnosti kapitál komanditistů rozdělen na akcie znějící na jméno. Poměry společnosti se obdobně řídí předpisy pro komanditní společnost a pro společnost akciovou s tím, že společnost řídí osobně ručící společníci a dozorčí rada je volena akcionáři. Pravost podpisů pod společenskou smlouvou musí být úředně ověřena.

ČÁST ČTVRTÁ B TICHÁ SPOLEČNOST A KONSORCIUM

Tichá společnost

§ 106u

(1) O tichou společnost jde, jestliže se někdo majetkovým vkladem zúčastňuje podnikatelské činnosti

jiné osoby (podnikatele) za podíl na zisku i ztrátě, určený smlouvou.

(2) Podnikatel provozuje činnost pod svým obchodním názvem (firmou), který nesmí ani naznačovat, že by z důvodu účasti tichého společníka mělo jít o obchodní společnost, jinak ručí tichý společník třetím osobám osobně, společně a nerozdílně. Tichá společnost se nezapisuje do podnikového rejstříku.

§ 106v

(1) Osoba vykonávající podnikatelskou činnost se stává vlastníkem vkladu tichého společníka.

(2) Tichý společník není povinen zvýšit svůj vklad nad částku sjednanou ve smlouvě ani doplnit vklad ztrátou zmenšený.

§ 106w

Tichý společník má právo na stejnopis roční závěrky a při zkoumání její správnosti má právo nahlížet do obchodních knih a obchodních spisů.

§ 106x

(1) Ke konci každého ročního období vymezeného smlouvou se vypočte zisk a ztráta a vyplátí se tichému společníkovi zisk jemu připadající.

(2) Tichý společník se účastní na ztrátě jen do výše svého splaceného vkladu nebo do výše dlužného vkladu. Vyplacený zisk se nevrací ani při pozdější ztrátě.

(3) Není-li jiné dohody, vklad tichého společníka se nezvyšuje o nevybraný zisk.

§ 106y

Dostane-li se podnikatel do úpadku, má tichý společník možnost, pokud jeho vklad převyšuje podíl na ztrátě naň připadající, uplatňovat svoji pohledávku jako ostatní konkursní věřitelé.

§ 106z

Tichá společnost zaniká z důvodů uvedených v § 106e, § 106l a dále v důsledku právní nezpůsobilosti podnikatele.

Konsorcium

§ 106za

(1) Konsorcium je sdružení osob k provedení jednoho nebo více obchodních případů na společný účet. Konsorcium se nezapisuje do podnikového rejstříku.

(2) O konsorciu se uzavírá smlouva podle § 360a. Není-li ve smlouvě dohodnuto jinak, přispívají všichni účastníci konsorcia stejnou měrou k provedení společného obchodního případu.

§ 106zb

Byl-li účastník činný také z příkazu a jménem ostatních společníků nebo jednali-li všichni účastníci společně nebo společným zmocněncem, je každý účastník vůči třetím osobám oprávněn a zavázán solidárně.

§ 106zc

Účastník, který vedl společný obchodní případ, musí po jeho ukončení předložit ostatním účastníkům vyúčtování a doklady.

ČÁST ČTVRTÁ C SPOLEČNÝ PODNIK

§ 106zd

(1) Na základě smlouvy mezi právnickými osobami může být založena nová organizace - společný podnik (dále jen „podnik“).

(2) Smlouva musí obsahovat

- názvy a sídla účastníků,
- název a sídlo podniku; součástí názvu je označení „společný podnik“,
- předmět podnikání,
- kmenové jmění, výši a formu členských podílů a způsob jejich poskytnutí,
- práva a povinnosti účastníků,
- podmínky, za nichž lze ke smlouvě přistoupit nebo od smlouvy odstoupit,
- ustanovení o úhradě nákladů spojených s předmětem činnosti.

(3) Ke změně smlouvy je třeba souhlasu všech zúčastněných organizací.

§ 106ze

(1) Podnik hospodáří s majetkem, který nabyt při svém vzniku a v průběhu své činnosti.

(2) Podnik má právo svůj majetek držet, užívat jej a nakládat s ním. Majetek může být podniku odňat pouze v případech a za podmínek, stanovených zákonem.

(3) Nestanoví-li smlouva jinak, zisk a ztráta se dělí mezi účastníky podle poměru velikosti podílů.

(4) Účastníci ručí za závazky podniku společně a nerozdílně. Ve vzájemném poměru jsou účastníci zavázáni až do výše svých podílů zapsaných v podnikovém rejstříku, pokud smlouva nestanoví ručení vyšší.

§ 106zf

(1) Orgány podniku jsou

- správní rada (představenstvo),
- ředitel (předseda),
- kontrolní a revizní komise.

(2) Správní rada (představenstvo) podniku je složena z členů, jimiž jsou zástupci účastníků.

(3) Správní rada (představenstvo) zejména

- a) volí a odvolává tajným hlasováním předsedu a členy kontrolní a revizní komise; funkční období předsedů a členů komise je pětileté,
- b) schvaluje plány a koncepci rozvoje podniku, opatření k ochraně životního a přírodního prostředí,
- c) schvaluje roční účetní závěrku, rozdělení použitelného zisku a rozhoduje o majetkovém vypořádání podniku s účastníky při zániku společného podniku,
- d) schvaluje pravidla vnitropodnikového řízení a vnitřní organizaci podniku (statut podniku),
- e) schvaluje jednací řád představenstva, kontrolní a revizní komise,
- f) jmenuje likvidátory podniku,
- g) rozhoduje o přistoupení nového účastníka,
- h) rozhoduje o změně předmětu činnosti podniku,
- ch) rozhoduje o vyloučení účastníka v případech a za podmínek stanovených zákonem.

(4) Správní rada (představenstvo) podniku rozhoduje usnesením; usnesení ve věcech pod písmeny a) až f) je přijato, vysloví-li s ním souhlas tři pětiny všech členů; ve věcech g) až ch) se vyžaduje souhlas jednomyslný. V ostatních případech je usnesení přijato, vysloví-li se pro ně nadpoloviční většina hlasů všech členů. Smlouva může způsob usnášení představenstva stanovit odchylně.

(5) Působnost správní rady (představenstva) může být smlouvou rozšířena.

§ 106zg

(1) V čele podniku je ředitel (předseda), který řídí činnost podniku a je za ni odpovědný správní radě (představenstvu). Ředitel (předseda) jako statutární orgán jedná jménem podniku ve všech věcech.

(2) Ředitel (předseda) určuje po projednání ve správní radě (představenstvu) z řad pracovníků podniku svého zástupce, který ho v době nepřítomnosti zastupuje v plném rozsahu jeho práv a povinností. Určí-li více zástupců, stanoví jejich pořadí.

§ 106zh

(1) Kontrolní a revizní komise kontroluje veškerou činnost podniku.

(2) Kontrolní a revizní komise odpovídá za svou činnost správní radě (představenstvu) a podává jí zprávy o své činnosti. Je povinna provést roční revizi hospodářské činnosti a prověrku roční účetní závěrky podniku.

§ 106zi

Účastník má právo odstoupit od smlouvy, kterou byl podnik založen. Podmínky odstoupení, jakož

i způsob majetkového vypořádání stanoví smlouva. Smlouva též stanoví způsob vypořádání závazků při vyloučení účastníka.

§ 106zj

Podnik zaniká dohodou všech účastníků. Způsob vypořádání majetku a závazků stanoví smlouva. Zaniká-li podnik likvidací, provede se majetkové vypořádání mezi účastníky podle poměru velikostí jejich podílů, nestanoví-li smlouva jinak. Majetkové vypořádání nemůže být provedeno, dokud nebyly uspokojeny nebo zajištěny nároky vůči státu a věřitelům a ostatní pohledávky podniku. Pro likvidaci podniku platí ustanovení § 27d a 27e o likvidaci státního podniku obdobně, ostatní ustanovení o likvidaci státního podniku přiměřeně.“

34. § 107 odst. 1 až 4 zní:

„§ 107

(1) Do podnikového rejstříku se zapisují státní podniky, družstevní organizace, společné podniky, hospodářská zařízení občanských sdružení, drobné provozovny národních výborů s právní subjektivitou, národní výbory, které provozují podnikatelskou činnost v drobných provozovnách bez právní subjektivity, Československé státní dráhy, podnik zahraničního obchodu, obchodní společnosti a další subjekty, o nichž to stanoví zákon. Do podnikového rejstříku se zapisují též odštěpné závody a další organizační jednotky organizace, o nichž to stanoví zvláštní předpis.

(2) Fyzické osoby oprávněné podle zvláštních předpisů k podnikatelské činnosti (dále jen „podnikatel“) a obchodní společnosti se zapisují do zvláštních oddílů podnikového rejstříku.

(3) Do podnikového rejstříku se nezapisují Státní banka československá, Ústřední rada družstev a svazy družstev, popřípadě i jiné organizace. Právní předpis upravující vznik dalších organizací může stanovit, že se takové organizace do podnikového rejstříku nezapisují.

(4) Organizace, které se zapisují do podnikového rejstříku, mohou nabývat práv a zavazovat se ode dne zápisu do podnikového rejstříku. To neplatí pro organizace zřízené zákonem a pro podnikatele.“

35. § 108 odst. 1 zní:

„(1) Do podnikového rejstříku se zapisuje způsob založení nebo zřízení organizace (právnícké osoby), den jejího vzniku, název sídla, identifikační číslo, předmět činnosti, označení statutárních orgánů nebo zástupců (s uvedením funkcí a jmen), způsob, jak za organizaci podepisují, a udělení a zánik prokury.“

36. § 108 odst. 4 včetně odkazu 2) zní:

„(4) U právnických osob a u podnikatelů oprávněných vykonávat zahraničně obchodní činnost nebo

zahraničně hospodářské služby se tato skutečnost zapisuje do podnikového rejstříku, pokud její výkon vyžaduje povolení nebo registraci podle zvláštních předpisů.²⁾

²⁾ Zákon č. 42/1980 Sb., o hospodářských stycích se zahraničím, ve znění pozdějších předpisů.“

37. § 108 odst. 5 zní:

„(5) U národních výborů, které provozují podnikatelskou činnost v drobných provozovnách bez právní subjektivity, se v zápise uvede pouze označení národního výboru, jeho sídlo a druh činnosti drobných provozoven.“

38. V § 108 odst. 7 se na konci připojuje věta: U obchodních společností se do podnikového rejstříku zapisuje uvalení konkursu.“

39. § 109 odst. 1 zní:

„(1) Návrh na zápis do podnikového rejstříku podává zakladatel nebo ten, jehož se zápis týká.“

40. V § 109 odst. 4 se na konci připojují slova „nebo ve lhůtě stanovené zvláštním předpisem.“

41. Za § 111 se vkládají nové § 111a a 111b, které včetně odkazu 3) znějí:

„§ 111a

(1) Podnikatel, u něhož zvláštní předpis³⁾ stanoví povinnost zápisu do podnikového rejstříku, podává návrh na zápis ve lhůtě stanovené tímto předpisem u rejstříkového soudu příslušného podle místa jeho trvalého bydliště.

(2) Návrh na zápis do podnikového rejstříku musí být podnikatelem podepsán; jeho podpis musí být úředně ověřen.

(3) K návrhu je nutné připojit souhlas příslušného orgánu státní správy s předmětem činnosti, pokud zvláštní předpisy takový souhlas vyžadují.

(4) Do podnikového rejstříku se zapisuje

- jméno a příjmení podnikatele, místo jeho trvalého bydliště,
- předmět podnikání,
- název (firma), pod níž podniká,
- místo podnikání, je-li trvalé (sídlo firmy),
- prokura, je-li ustavena,
- identifikační číslo.

³⁾ Zákon č. 105/1990 Sb., o soukromém podnikání občanů.

§ 111b

(1) U obchodních společností musí návrh na zápis do podnikového rejstříku obsahovat:

- a) obchodní název (firmu) a sídlo obchodní společnosti,
- b) datum uzavření společenské smlouvy,
- c) jméno, příjmení, rodinný stav a bydliště každého společníka,

d) údaje o tom, který (kteří) ze společníků společnost zastupuje (zastupují), popř. údaj o tom, že ji navenek zastupují všichni společně,

e) předmět činnosti,

f) identifikační číslo,

g) prokuru, je-li ustavena,

h) další náležitosti stanovené tímto zákonem nebo zvláštními předpisy.

(2) Návrh na zápis do podnikového rejstříku podepisují osobně všichni společníci před rejstříkovým soudem, pokud nepředloží listinu s úředně ověřenými podpisy. Obdobný postup platí pro zástupce obchodní společnosti, kteří svůj podpis připojují k obchodnímu názvu (firmě).

(3) Návrh na zápis do podnikového rejstříku u komanditní společnosti musí obsahovat též údaj o tom, zda jde o osobně ručícího společníka nebo komanditistu, a výši jejich vkladů.

(4) Návrh na zápis do podnikového rejstříku u společnosti s ručením omezeným musí kromě náležitostí uvedených v odstavci 1 obsahovat též kmenové jmění společnosti a výši vkladů jednotlivých společníků.

(5) Návrh na zápis do podnikového rejstříku u společného podniku podává ten z účastníků, který k tomu byl ve smlouvě určen. Do podnikového rejstříku se zapisují kromě skutečností uvedených v odstavci 1 též názvy a sídla účastníků a výše jejich členských podílů. K návrhu nutno připojit

a) smlouvu o společném podniku,

b) souhlas příslušného orgánu státní správy s předmětem činnosti, pokud zvláštní předpisy takový souhlas vyžadují.“

42. V § 112 odst. 3 se za slovem „organizací“ vkládají slova „a podnikatelů“ a na konci se připojuje věta: „Rejstříkový soud oznamuje zápis a výmaz podniku se zahraniční majetkovou účastí též povolovacímu místu.“

43. § 113 až 114a se vypouštějí.

44. V § 115 odst. 2 se vypouštějí slova „včetně závazně ukládaných státních zakázek“.

45. § 116 a 117 se vypouštějí.

46. § 118 odst. 1 zní:

„(1) Orgány hospodářského řízení mohou ve své působnosti uložit organizacím závazky, jejich závazky změnit nebo zrušit, jen vyžadují-li to v mimořádných případech zájmy obrany a bezpečnosti státu, plnění závazků z mezinárodních smluv, ochrana života, zdraví a výživy lidu, ochrana životního prostředí, odstraňování následků živelních pohrom a vážných havárií. Jde-li o závazky organizací, které jsou v působnosti různých orgánů, je k tomu třeba předchozí dohody těchto orgánů.“

47. Nadpis nad § 119 zní: „Zásady hospodářské soutěže“.

48. V § 119 se vypouštějí odstavce 1 a 2 a v odstavci 3 se vypouští poslední věta. Zároveň se zrušuje číslování odstavců.

49. V § 119a se vypouštějí odstavce 2 až 4. Zároveň se zrušuje číslování odstavců.

50. Za § 119a se vkládají nové § 119b až 119e, které znějí:

„§ 119b

(1) Organizace nesmějí zneužívat svého hospodářského postavení k získání neoprávněných nebo nepřiměřených výhod na úkor jiných organizací nebo na úkor spotřebitelů, zejména nesmějí

- a) vynucovat nepřiměřené podmínky při uzavírání hospodářských smluv nebo jiných dohod,
- b) zastavit nebo omezit prodej výrobků, zatajovat nebo hromadit výrobky nebo jiným způsobem vyvolávat jejich nedostatek za účelem získání neoprávněného hospodářského prospěchu,
- c) znevýhodňovat organizace za to, že uplatňují majetkovou odpovědnost.

(2) Organizace se nesmějí samy nebo v dohodě s jinými organizacemi ve své hospodářské činnosti dopouštět jednání, které by v rozporu se zájmy národního hospodářství omezovalo nebo jinak nepříznivě ovlivňovalo činnost jiných organizací anebo bylo na újmu spotřebitelů.

§ 119c

Diskriminace odběratele je zakázána. Zejména nesmí organizace odmítnout dodat výrobky, práce nebo služby, které dodává nebo poskytuje v rámci svého předmětu činnosti, je-li dodávka nebo služba v mezích jejich možností.

§ 119d

Nekalá soutěž

(1) Organizace nesmí ve své podnikatelské činnosti jednat způsobem, který je v rozporu s dobrými mravy soutěže a může poškodit jiné soutěžící organizace.

(2) V rozporu s dobrými mravy soutěže jsou zejména

- a) jakékoliv činy, které by mohly jakkoli způsobit záměnu s podnikem, výrobky nebo s průmyslovou nebo obchodní činností soutěžitele,
- b) falešné údaje při provozování obchodu, které by mohly poškodit dobrou pověst podniku, výrobků nebo průmyslové nebo obchodní činnosti soutěžitele,
- c) údaje nebo tvrzení, jejichž užívání při provozu obchodu by bylo s to uvádět veřejnost v omyl o vlastnosti, způsobu výroby, charakteristice, způsobilosti k použití nebo o množství zboží.

§ 119e

Organizace, která má právní zájem, může se u hospodářské arbitráže domáhat toho, aby organizace, která jedná v rozporu s ustanoveními § 119 až 119d, se zdržela takového jednání, popřípadě aby byl odstra-

něn protiprávní stav. Může rovněž požadovat, aby arbitrážní rozhodnutí bylo uveřejněno. Organizace, která uvedeným jednáním způsobila jiné organizaci škodu, je povinna jí tuto škodu nahradit.“

51. V § 122 se vypouštějí slova „§ 15 nebo“.

52. § 125 odst. 2 písm. a) zní:

„a) jestliže podkladem je plánovací akt,“.

53. V § 125 se v odstavci 3 doplňuje nové písmeno d), které zní:

„d) byl odvolán příkaz k sistaci (§ 126) a s ohledem na její dobu je nutné upravit obsah závazku.“.

54. V § 125 odst. 7 se na konci první věty připojují slova „nebo neprokázal, že mu byla poskytnuta dotace nebo že uzavřel úvěrovou smlouvu“.

55. § 126 zní:

„§ 126

(1) Jestliže organizace dohodnou nebo právní předpis stanoví případy, kdy oprávněná organizace nebo orgán příslušný podle právního předpisu má právo dát organizaci příkaz k dočasnému zastavení všech činností souvisejících s plněním závazku (sistace), druhá organizace je povinna tento příkaz uposlechnout a uschovat vše, co již připravila na plnění závazku.

(2) Příkazem k sistaci přestávají běžet lhůty ke splnění povinností dotčených sistací.

(3) Trvá-li sistace déle než tři měsíce, je organizace, která k ní dala příkaz, povinna vše, co dosud bylo připraveno na plnění, odebrat a zaplatit. Trvá-li sistace déle než 12 měsíců anebo uplynul-li již původně dohodnutý čas plnění, závazek zaniká, nedohodnou-li se organizace jinak.

(4) Organizace, která dala příkaz k sistaci, je povinna uhradit náklady účelně vynaložené druhou organizací v souvislosti se sistací.

(5) Organizace se mohou dohodnout nebo právní předpis stanovit důsledky sistace odchýlně.“

56. V § 129b odst. 1 se slova „(§ 24 odst. 1)“ nahrazují slovy „(§ 21 odst. 1)“.

57. Za § 129b se vkládá nový oddíl třetí A, který zní:

„Oddíl třetí A

Zajištění závazků

Zástavní právo

§ 129c

(1) Zástavní právo umožňuje, aby oprávněná organizace v případě, že závazek nebude včas splněn, byla uspokojena z věci zastavené zástavcem.

(2) Je-li zástavním právem zajištěna nepeněžitá pohledávka, má se za to, že do výše jejího zjistitelného ocenění v době vzniku zástavního práva je zajištěno peněžitě plnění, které by oprávněné organizaci příslušelo v případě porušení závazku povinnou organizací.

(3) Převezme-li někdo smluvně věc, na které vážne zástavní právo, je vázán vedle původního dlužníka za pohledávku, pro kterou bylo zástavní právo zřízeno, a o které při uzavření smlouvy věděl nebo vědět musel; nabyvatel odpovídá takto do výše ceny nabytého majetku.

§ 129d

(1) Zástavní právo vzniká na základě smlouvy nebo přímo ze zákona.

(2) Ve smlouvě o zřízení zástavního práva musí být určen předmět zástavního práva (zástava) a pohledávka, kterou zajišťuje. Trvání zástavního práva je možné ve smlouvě omezit jen na určitou dobu. Zástavním právem lze zajistit i závazek budoucí nebo podmíněný.

(3) Na základě smlouvy vzniká zástavní právo

- a) u movitých věcí odevzdáním věci zástavnímu věřiteli (oprávněné organizaci),
- b) u nemovitostí zápisem zástavního práva v evidenci nemovitostí.

§ 129e

(1) Zastaví-li někdo cizí věc bez souhlasu vlastníka nebo organizace, které přísluší k věci jiné právo neslučitelné s právem zástavním, vznikne zástavní právo, jen jestliže je věc odevzdána zástavnímu věřiteli a ten ji přijme v dobré víře, že zástavce je oprávněn věc zastavit. V pochybnostech platí, že zástavní věřitel jednal v dobré víře.

(2) Zástavní právo se vztahuje na zastavenou věc, na její příslušenství i na přírůstky věci.

§ 129f

Práva a povinnosti stran

(1) Příjemce movité zástavy je povinen vydat zástavnímu dlužníkovi zástavní list, ve kterém zástavu popíše a potvrdí její převzetí; v zástavním listě mohou být uvedeny podstatné podmínky zástavní smlouvy.

(2) Nedošlo-li k odevzdání movité zástavy a nejde-li o zástavní právo vznikající ze zákona, je zástavní dlužník povinen věc označit tak, že její zastavení může být každému patrné. Místo toho mohou dát zástavní dlužník a věřitel zástavu jiné osobě, aby ji pro ně uschovala.

(3) Zřízení zástavního práva k nemovitosti i jeho zánik musí být zapsány na žádost vlastníka nebo organizace, která má k zastavené věci právo hospodaření, do evidence nemovitostí podle zvláštních předpisů.

(4) Zástavní věřitel má právo zástavu mít u sebe po dobu trvání zástavního práva, nesmí ji však užívat, pokud k tomu zástavní dlužník výslovně nedá souhlas. Zástavní věřitel je povinen zástavu opatřovat a chránit ji před poškozením, zneužitím a zničením.

(5) Zástavní věřitel má proti zástavnímu dlužníkovi právo na úhradu nákladů, které mu vznikly v důsledku plnění povinností podle odstavce 4.

(6) Zástavní dlužník může zástavu po dohodě se zástavním věřitelem zaměnit za něco jiného.

§ 129g

(1) Jestliže vyjde najevo, že hodnota zástavy již nepostačuje k úhradě pohledávky zástavního věřitele v důsledku vady nebo jiné okolnosti na straně zástavního dlužníka, má zástavní věřitel právo žádat od zástavního dlužníka, aby zajištění přiměřeně doplnil, a ten je povinen mu vyhovět.

(2) Jestliže není zajištěná pohledávka ve stanovené době splněna, může se zástavní věřitel domáhat uspokojení ze zástavy podle odstavců 3 a 4.

(3) Zástavní věřitel může navrhnout hospodářské arbitráži prodej zástavy.

(4) Zástavní věřitel může, má-li zástavu u sebe a bylo-li tak písemně ujednáno, zástavu prodat za úředně stanovenou cenu. O zamýšleném prodeji je zástavní věřitel povinen zástavního dlužníka bez odkladu informovat.

(5) Zástavní věřitel se může domáhat uspokojení ze zástavy, i když je zajištěná pohledávka již promlčena.

(6) Je-li k téže věci zřízeno více zástavních práv, bude přednostně uspokojeno právo starší. K věci či jiné hodnotě, která zajišťuje pohledávku banky, nesmí být zřízeno více zástavních práv.

§ 129h

(1) Zástavní právo zaniká, zanikne-li zajištěná pohledávka nebo složí-li zástavní dlužník věřiteli cenu zastavené věci, je-li nižší než pohledávka. Zanikne-li zástavní právo, je věřitel povinen vrátit zástavu nebo umožnit vyznačení zániku zapsaného zástavního práva.

(2) Zástavní právo zaniká rovněž, zanikne-li zástava, vzdá-li se oprávněný zástavního práva nebo uplyne-li čas, na který bylo zástavní právo ve smlouvě o jeho zřízení omezeno.

§ 129i

(1) Neplatné jsou dohody, jimiž se ukládá zástavnímu dlužníkovi více povinností, než zákon dovoluje; zejména nesmí být smluveno, že zástavu nelze vyplatit, že zástava připadne věřiteli po splatnosti pohledávky, nebude-li tato pohledávka uspokojena, že věřitel může zástavu zpeněžit libovolným způsobem nebo že věřiteli náleží výnos ze zástavy; lze však dohodnout, že věřitel může zástavu užívat za přiměřenou úplatu.

(2) Je-li tatáž pohledávka zajištěna několika věcmi, má zástavní věřitel právo domáhat se uspokojení pohledávky nebo její části z kterékoli zástavy.

Zadržovací právo**§ 129j**

(1) Organizace, která je jinak povinná vydat movitou věc, kterou má z vůle povinné organizace oprávněně u sebe, může ji zadržet, aby zajistila svou splatnou pohledávku vůči organizaci, jíž je povinná věc vydat. Zadržovací právo pro určitou pohledávku mohou organizace předem smluvně vyloučit.

(2) Zadržovací právo nepřísluší organizaci, jíž oprávněná organizace při odevzdání věci uložila, aby s ní naložila způsobem, který je neslučitelný s výkonem zadržovacího práva. Zadržovací právo nepřísluší ani v případě, byla-li věc svémocně nebo lstivě odňata.

(3) Bude-li nepochybně zjištěna platební neschopnost povinné organizace, má oprávněná organizace zadržovací právo i k zajištění pohledávky dosud nesplacené a bez ohledu na to, zda bylo oprávněné organizaci uloženo, jak má s věcí naložit.

§ 129k

(1) Oprávněná organizace je povinná bez zbytečného odkladu informovat povinnou organizaci o tom, že byla věc zadržena.

(2) Oprávněná organizace má právo na náhradu nákladů vynaložených na zadržovanou věc. Je povinná věc pečlivě opatrovat.

(3) Oprávněná organizace může navrhnout hospodářské arbitráži prodej zadržené věci, pokud její pohledávku nezajistí povinná organizace jinak. V případě výkonu rozhodnutí má oprávněná organizace právo na přednostní uspokojení z výtěžku zadržené věci před ostatními věřiteli.

(4) Zřízením jiného zajišťovacího prostředku zadržovací právo zanikne.

Ručení**§ 129l**

(1) Ručení vzniká písemným prohlášením ručitele nebo ze zákona.

(2) Ručitelem povinné organizace je organizace, která písemně prohlásí oprávněné organizaci, že ji uspokojí, jestliže povinná organizace nesplní svůj závazek. Ručitel se může zaručit i jen za určitou část závazku nebo jen na určitý čas.

(3) Ručení lze poskytnout i pro budoucí závazky nebo pro podmíněné závazky.

§ 129m

(1) Ručení se vztahuje na všechna práva, která vzniknou oprávněné organizaci ze zajištěného závazku. Nevztahuje se na náhradu škody způsobené porušením závazku povinnou organizací, pokud ručitel splnil svou povinnost vůči oprávněné organizaci včas. Rozsah ručení může ručitel v písemném prohlášení zakládajícím ručení stanovit jinak.

(2) Ručitel je povinen závazek splnit, teprve nesplní-li povinná organizace svůj dospělý závazek, ačkoliv k tomu byla oprávněnou organizací písemně vyzvána. Vyzvání není zapotřebí, jestliže je nepochybné, že povinná organizace svou povinnost nesplní. Ručitel může proti věřiteli uplatnit všechny námitky, které by měl proti věřiteli dlužník.

(3) Ručitel může odepřít splnění oprávněné organizaci, pokud tato způsobila, že nelze dosáhnout uspokojení od povinné organizace.

(4) Povinná organizace musí kdykoliv bez zbytečného odkladu sdělit na požádání ručiteli rozsah své povinnosti zajištěné ručením.

§ 129n

(1) Práva oprávněné organizace vůči ručiteli se nepromlčí ani nezaniknou před promlčením nebo zánikem práva vůči povinné organizaci. Ručitel může, pokud se oprávněná organizace s ručitelem nedohodla jinak, proti oprávněné organizaci uplatnit všechny námitky, které proti ní má povinná organizace.

(2) Zaručilo-li se za týž závazek několik ručitelů, ručí každý ze společných ručitelů za celý rozsah povinnosti, pokud obsah ručení neomezil v písemném prohlášení zakládajícím ručení. Ručitel má proti ostatním ručitelům postih jako společně zavázaná organizace.

(3) Ručitel, který splní povinnost, za kterou ručí, vstupuje v práva oprávněné organizace a je oprávněn od ní požadovat všechno, co je potřebné k uplatnění nároku proti povinné organizaci. Přechod práva oprávněné organizace na ručitele nemá vliv na běh promlčecí doby vůči povinnému subjektu.

(4) Uspokojí-li ručitel oprávněnou organizaci bez souhlasu povinné organizace, může povinná organizace proti ručiteli namítat vše, co by byla mohla namítat oprávněné organizaci; to neplatí o námitkách, na které povinná organizace ručitele neupozornila ihned po vyrozumění, že oprávněná organizace uplatnila nároky z ručení.

§ 129o

Závazek ručitele zaniká současně se zánikem povinné organizace nebo uspokojí-li ručitel oprávněnou organizaci. Zavázal-li se ručitel jen na určitý čas, zaniká jeho závazek také uplynutím stanoveného času.“

58. § 130 a 131 včetně nadpisu zní:

„Promlčení**§ 130**

Majetkové právo, které nebylo uplatněno ve stanovené době u příslušného orgánu, se promlčuje. Nepromlčují se však právo vlastnické a právo hospodaření. Rovněž se nepromlčuje právo na uspořádání vzájemných práv a povinností spoluvlastníků nebo subjek-

tů společného práva hospodaření, pokud spoluvlastnictví nebo právo společného hospodaření trvá. Promlčení nepodléhá též majetková práva k nehmotným statkům. Majetkové právo zabezpečené zástavním právem se nepromlčí, pokud zástavní právo trvá. Zástavní právo se nepromlčuje, pokud má oprávněný subjekt zástavu ve své moci.

§ 131

K promlčení přihlédne příslušný orgán jen tehdy, uplatní-li povinný právní subjekt námitku promlčení; je-li námitka promlčení uplatněna, nemůže být promlčené právo přiznáno. Nepřiznání práva z tohoto důvodu nebrání vzájemnému narovnání.“.

59. Za § 131 se vkládají nové § 131a až 131e, které znějí:

„§ 131a

Pokud není v zákoně stanoveno jinak, je promlčecí lhůta tříletá a běží ode dne, kdy právo mohlo být uplatněno poprvé. U práv, která musí být uplatněna nejprve u povinného subjektu (např. reklamaci), běží promlčecí lhůta ode dne, kdy bylo právo takto uplatněno.

§ 131b

(1) Promlčecí lhůta opakujících se plnění (např. plnění ve splátkách) počíná běžet ohledně jednotlivých částí plnění (splátek) ode dne jejich splatnosti. Stane-li se pro nesplnění některé části plnění splatným celý dluh, počne běžet promlčecí doba ode dne splatnosti nesplněné části plnění.

(2) Promlčecí lhůta práva na náhradu škody činí dva roky a počíná běžet ode dne, kdy se poškozený dozvěděl o škodě a o tom, kdo za ni odpovídá. Právo na náhradu škody se však promlčí nejpозději za deset let ode dne, kdy došlo k události, z níž škoda vznikla. To platí obdobně o promlčecí lhůtě práva na vydání neoprávněného majetkového prospěchu.

(3) Promlčecí lhůta práva na zaplacení majetkových sankcí - nejde-li o majetkové sankce, které jsou součástí práv z odpovědnosti za vady - činí šest měsíců.

(4) Promlčecí lhůta na plnění z pojištění vůči pojišťovně počíná běžet za rok od pojistné události; rozhoduje-li v případech pojištění odpovědnosti za škodu o náhradě této škody oprávněný orgán, platí, že pojistná událost nastala teprve dnem, kdy rozhodnutí podle něhož má pojišťovna plnit, nabylo právní moci.

(5) Bylo-li právo přiznáno pravomocným rozhodnutím příslušného orgánu, je promlčecí lhůta desetiletá a běží ode dne, kdy mělo být podle rozhodnutí plněno.

(6) Bylo-li právo povinným subjektem uznáno, je promlčecí lhůta desetiletá a běží ode dne doručení uznání; byla-li však v uznání uvedena lhůta k plnění, běží promlčecí lhůta ode dne, kdy uplynula tato lhůta.

(7) Práva odpovídající věcným břemenům se promlčují ve lhůtě deseti let. Promlčecí lhůta práv odpovídajících věcným břemenům začíná běžet ode dne, kdy oprávněnému bylo zabráněno právo vykonat.

§ 131c

(1) Promlčecí lhůta se započítává právním nástupcům.

(2) Subjekty se nemohou předem dohodou promlčení vzdát; dohodou také nemohou promlčecí lhůtu prodloužit ani zkrátit.

§ 131d

Běh promlčecí lhůty se přetrhuje výkonem práva. Podáním žádosti (žaloby) příslušnému orgánu před uplynutím promlčecí lhůty se běh této lhůty staví; stačí podání žádosti (žaloby) doporučeně na poště.

§ 131e

Prekluze

(1) V případech stanovených v zákoně právo zaniká, nebyl-li ve stanovené době proveden úkon pro zachování práva nezbytný. Dále zanikají práva z odpovědnosti za vady, nebyla-li uplatněna ve stanovené lhůtě u příslušného orgánu. K zániku práva (prekluzi) přihlíží příslušný orgán z úřední povinnosti, i když povinný subjekt zánik práva nenamítne.

(2) Lhůty pro zánik práva z odpovědnosti za vady činí šest měsíců a počínají běžet

- a) po uplynutí lhůty, ve které podle dohody měly být vady odstraněny nebo mělo být poskytnuto nové bezvadné plnění; nedošlo-li k dohodě o odstranění vad, po odeslání nebo předání reklamace, popřípadě po splnění, není-li lhůta pro reklamaci stanovena;
- b) po odstranění vady, jde-li o právo na náhradu nákladů na odstranění vad; toto právo lze uplatnit nejdéle do konce roku následujícího po uplynutí lhůt pro reklamaci vad;
- c) po odškodnění zahraničního zákazníka, popřípadě poté, kdy se podnik zahraničního obchodu dozvěděl o vrácení zboží ze zahraničí, jde-li o zboží, které bylo vyvezeno.“.

60. § 132 včetně nadpisu zní:

„§ 132

Uznání závazku

(1) Uzná-li povinná organizace co do důvodu a rozsahu písemně svůj závazek, třeba i promlčený, má se za to, že v rozsahu uznání závazek v době uznání trvá.

(2) Uzná-li povinná organizace písemně svůj závazek před uplynutím promlčecí (prekluzivní) lhůty nebo i po uplynutí promlčecí lhůty, běží nová promlčecí (prekluzivní) lhůta ode dne takového uznání.

(3) Byla-li uznána jen část závazku, nastávají uve-
dené účinky jen pro tuto část.“

61. § 133 odst. 1 zní:

„(1) Dodavatel odpovídá za to, že předmět plnění má a po stanovenou dobu bude mít vlastnosti stanovené právními předpisy, ustanoveními státních norem, která jsou závazná podle právních předpisů o technické normalizaci (dále jen „technické normy“), smlouvou, rozhodnutím hospodářské arbitráže, opatřením státního nebo jiného oprávněného orgánu, popřípadě vlastnosti obvyklé, dále za to, že je kompletní a bez právních vad. Dodavatel rovněž odpovídá za to, že se dodané množství shoduje s údaji v průvodních dokladech.“

62. V § 138 odst. 1 se na konci připojuje nová věta, která zní: „Dodavatel není v prodlení se splněním dodávky, pokud odběratel nevyhoví jeho žádosti učiněné podle § 361 odst. 4.“

63. § 141 a 142 zní:

„§ 141

Nesplní-li povinná organizace řádně svou povinnost, může oprávněná organizace na ní požadovat majetkovou sankci sjednanou, a není-li sjednána, majetkovou sankci podle tohoto zákona nebo jiného právního předpisu, je-li pro tento případ stanovena.

§ 142

Organizace, které byly majetkové sankce vyúčtovány, je povinna do 30 dnů po obdržení vyúčtování buď majetkové sankce zaplatit, nebo sdělit oprávněné organizaci své námitky.“

64. § 143 zní:

„§ 143

Nedohodnou-li organizace něco jiného, závazek nezaniká zaplacením majetkové sankce.“

65. V § 144 se vypouští věta za středníkem.

66. Název § 145 zní: „Škoda způsobená porušením závazku nebo jiné právní povinnosti“.

67. V § 145 se vypouští druhá věta v odstavci 1 a odstavec 3.

68. Za § 145 se vkládají nové § 145a až 145e, které znějí:

„§ 145a

Škoda způsobená provozem organizace

(1) Organizace odpovídá za škodu, kterou způsobí jiné organizaci svým provozem.

(2) Škoda je způsobena provozem organizace, je-li způsobena

- a) hospodářskou činností organizace, která má provozní povahu, nebo věcí použitou při této činnosti,
- b) fyzikálními, chemickými, popř. biologickými vlivy provozu organizace na okolí,
- c) oprávněným prováděním nebo zajištěním prací nebo činností, jimiž je způsobena jiné organizaci škoda na nemovitosti nebo je jí podstatně ztíženo nebo znemožněno užívání nemovitosti.

(3) Za škodu způsobenou provozem se považuje i poškození složek životního prostředí, zejména znečištění ovzduší, ztráta nebo znehodnocení vody nebo zemědělské či lesní půdy, a to včetně porostů, a poškození či zničení chráněných území a chráněných druhů rostlin a živočichů.

(4) Odpovědnosti za škodu způsobenou provozem se organizace zproští, jen prokáže-li, že škoda byla způsobena neodvratitelnou událostí nebo náhodou nemající původ v provozu anebo vlastním jednáním poškozené organizace.

§ 145b

Škoda způsobená věcí

Za škodu způsobenou věcí odpovídá organizace, které věc náleží, nebo organizace, která věc v době způsobení škody užívala. Této odpovědnosti se organizace zproští, prokáže-li, že dbala potřebné péče o opatrování věci nebo o dohled na ni.

Společná ustanovení

§ 145c

Organizace neodpovídá za škodu, kterou způsobila tím, že odvracela přímo hrozící nebezpečí vzniku škody na majetku, jež sama nevyvolala; za způsobenou škodu však odpovídá, pokud mohla nebezpečí vzniku

škody odvrátit jinak, nebo jestliže způsobená škoda je stejně závažná nebo závažnější než škoda, která hrozila.

§ 145d

(1) Škoda je způsobena organizací, jestliže byla způsobena v rámci plnění úkolů organizace těmi, kteří její úkoly plnili.

(2) Organizace se nemůže zprostit odpovědnosti za škodu poukazem na to, že plnila opatření orgánů hospodářského řízení.

§ 145e

(1) Organizace, která je zavázána jiné organizaci něco vykonat, odpovídá jí i za organizaci, které užila ke splnění svého závazku. Poškozená organizace však může uplatňovat svůj nárok přímo vůči organizaci, která škodu způsobila.

(2) Organizace, která odpovídá za škodu způsobenou jinou organizací, má vůči ní postih.“

69. V § 147 se vypouští odstavec 4.

70. Za § 147 se vkládá nový § 147a, který zní:

„§ 147a

Předpoklady, za kterých je organizace povinná hradit škodu, mohou být v zákonech stanoveny odchylně; odchylně může být stanoven nebo dohodnut pro určité případy též rozsah a způsob náhrady škody.“

71. V § 148 se vypouští odstavec 3.

72. § 151 se vypouští.

73. § 152 odst. 1 zní:

„(1) Obsah hospodářské smlouvy musí být přesný a srozumitelný.“

74. V § 152 se vypouští odstavec 2. Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 2 a 3.

75. V § 153 se vypouštějí odstavce 2 a 7. Dosavadní odstavce 3 až 6 se označují jako odstavce 2 až 5.

76. § 158 zní:

„§ 158

(1) Smlouvu o přípravě dodávek jsou organizace povinny uzavřít na podkladě plánovacího aktu a za podmínky, že návrh smlouvy byl předložen v dohodnuté nebo obvyklé lhůtě.

(2) Smlouvu o dodávce výrobků, prací nebo výkonů je povinen uzavřít dodavatel, jde-li o návrh smlouvy předložený v dohodnuté nebo obvyklé lhůtě,

a) na podkladě plánovacího aktu,

b) k zajištění obranyschopnosti nebo bezpečnosti státu.“

77. § 159 zní:

„§ 159

Kromě případů uvedených v § 158 jsou organizace povinny uzavřít smlouvu o dodávce výrobků, prací nebo výkonů, jestliže tato povinnost vyplývá ze smlouvy o přípravě dodávek a návrh byl předložen v dohodnuté nebo obvyklé lhůtě.“

78. § 160 se vypouští.

79. § 162 se vypouští.

80. § 163 zní:

§ 163

(1) Přípravnou smlouvou se organizace zavazují spolupracovat při přípravě budoucího plnění.

(2) Přípravnou smlouvou může organizace převzít povinnost uzavřít budoucí smlouvu na předpokládaný rozsah plnění, které má být uskutečněno v určitém období (smlouva o přípravě dodávek).

(3) Přípravná smlouva vzniká dohodou o celém jejím obsahu.

(4) Odmítne-li odběratel zavázaný podle odstavce 2 uzavřít budoucí smlouvu, může dodavatel požadovat jen náhradu škody, která mu byla způsobena, pokud není dohodnut též další důsledek. Odpovědnosti za tuto škodu se odběratel nemůže zprostit.“

81. § 164 se vypouští.

82. § 166 se vypouští.

83. V § 168 odst. 1 se za slova „prováděcí předpisy mohou stanovit“ vkládají slova „nebo organizace dohodnout“.

84. § 170 se vypouští.

85. § 171 zní:

„§ 171

Plnění se počítá na nejdříve dospělý závazek, pokud dodavatel, popřípadě dohoda organizací neurčí jinak.“

86. § 173 odst. 1 zní:

„(1) Není-li ve smlouvě dohodnuto, co tvoří kompletní výrobek, platí, že výrobek je nekompletní, chybí-li některá samostatně použitelná část, jež podle technické normy nebo povahy výrobku měla být dodána současně s ním.“.

87. V § 173 se vypouští odstavce 2. Odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 2 a 3.

88. § 174 odst. 1 zní:

„(1) Neoznačí-li dodavatel výrobek ochrannou známkou, je povinen označit jej plným názvem výrobce a jeho sídlem, popřípadě i jinými údaji, pokud je tak stanoveno právním předpisem nebo technickou normou.“.

89. § 179 zní:

„§ 179

(1) Organizace jsou povinny zacházet s obaly a přepravními prostředky hospodárně. Jestliže dodavatel označil obaly, popřípadě přepravní prostředky jako vratné, a to ve smlouvě, na obalech, v průvodních doložkách nebo jiným způsobem, nejpozději při splnění dodávky, je oprávněn je fakturovat spolu s dodávkou za částku, kterou určí, nejvýše však do výše dvojnásobku pořizovací ceny obalu.

(2) Jako vratné mohou být označeny obaly, které svými vlastnostmi splňují podmínky náležitého obalu podle § 178 odst. 1 a jsou schopny opětovného použití. Jako vratné přepravní prostředky mohou být označeny prostředky užívané přepravci k zabezpečení řádného balení, ložení a dodávání podle § 178 odst. 1 a 2, prostředky k vnějšímu upevnění nákladu a prostředky sloužící k manipulaci se zásilkou nebo k jejímu zakrytí, které jsou schopny opětovného použití a jsou majetkem dodavatele.

(3) Odběratel je oprávněn vrátit dodavateli obaly, popřípadě přepravní prostředky stejného druhu, pokud jsou v použitelném stavu, a dodavatel je povinen tyto obaly přijmout nejpozději do jednoho roku od uskutečnění dodávky a zaplatit za ně odběrateli částku fakturovanou za obaly, popřípadě přepravní prostředky použité při dodávce.

(4) Odběratel je povinen s obaly a přepravními prostředky řádně zacházet, zejména vrátit je vyprázdněné a neznečistěné. Jestliže podle zvláštních předpisů musí být vyprázdněné obaly a přepravní prostředky před vrácením vyčištěny určitým způsobem (např. asanací, dezinfekcí), je tyto úkony povinen provést odběratel, jinak je povinen dodavateli uhradit náklady, které dodavatel v souvislosti s tím vynaloží.

(5) Obaly a přepravní prostředky vrací odběratel do místa určeného dodavatelem, a není-li určeno, do místa, odkud byla dodávka odeslána.

(6) Organizace mohou dohodnout i jiný způsob hospodaření s obaly a přepravními prostředky.

(7) Při poškození, zničení nebo ztrátě vratných obalů nebo vratných přepravních prostředků při dodávkách s výrobky nebo při jejich vrácení se postupuje jako při dodávkách výrobků.“.

90. V § 183 odst. 2 se vypouští slovo „zejména“.

91. V § 185 se vypouští odstavce 2, zároveň se zrušuje číslování odstavců.

92. § 187 se vypouští.

93. V § 192 se vypouští nadpis a odstavce 1 a 2. Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 1 a 2.

94. § 193 se vypouští.

95. V § 196 se vypouští odstavce 4.

96. § 197 se vypouští.

97. V § 201 odst. 1 písm. a) se vypouštějí slova „-není-li to možné -“.

98. § 204 odst. 1 zní:

„(1) Penále za prodlení s dodávkou výrobků činí 5 % z ceny nedodaných výrobků za první den prodlení, a trvá-li prodlení déle než jeden měsíc, ještě dalších 5 % z ceny výrobků nedodaných ani během měsíce po dodací lhůtě. Penále za první den prodlení se snižuje na 0,5 % z ceny těch nedodaných výrobků, které dodavatel dodatečně splnil nejpozději do 15 dnů po uplynutí sjednané dodací lhůty.“.

99. § 205 zní:

„§ 205

(1) Penále za nedodržení lhůty stanovené pro předložení odvolávky nebo za neoznámení přepravní dispozice činí 2 % z ceny výrobků, jichž se nesplnění těchto povinností týká, a trvá-li prodlení déle než měsíc, činí penále ještě další 3 % z ceny výrobků, u nichž tyto povinnosti nebyly splněny ani v této další lhůtě.

(2) Jestliže má být dodávka splněna odevzdáním výrobků odběrateli a odběratel řádně nabídnuté výrobky nepřijme, činí penále 5 % z ceny neodebraných výrobků.“.

100. V § 206 odst. 1 úvodní věta zní: „Penále za vadné plnění činí“.

101. § 208 zní:

„§ 208

(1) Penále za neoznačení výrobku stanoveným

způsobem nebo za dodání výrobku nekompletního činí 5 % z ceny vadného výrobku.

(2) Jestliže vzhledem k vadám jakosti výrobku je označení jeho jakosti nesprávné, platí se pouze penále podle § 206.

(3) Bylo-li plněno menší množství, než udal dodavatel v průvodních dokladech, nebo došlo-li k úbytku v důsledku nedostatečného balení, popřípadě ložení, za které dodavatel odpovídá, činí penále 10 % z ceny chybějících výrobků.“.

102. V § 209 se vypouštějí slova „obsažené v plánech rozvoje vědy a techniky“.

103. § 211 a § 212 odst. 2 a 3 a § 213 až 216 se vypouštějí.

104. V § 217 odst. 1 se vypouští druhá věta.

105. V § 217 se vypouští odstavce 2. Zároveň se zrušuje číslování odstavců.

106. § 218 se vypouští.

107. § 220 odst. 1 zní:

„(1) Dílčí plnění je přípustné, jen je-li sjednáno ve smlouvě.“.

Zároveň se vypouštějí odstavce 2 a 3 a dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 2.

108. § 221 až 230 se vypouštějí.

109. V § 231 se vypouštějí odstavce 2 a 3, zároveň se zrušuje číslování odstavců.

110. V § 232 odst. 2 se na konci první věty připojují slova „nejdéle však ve lhůtě dvanácti měsíců od převzetí výrobků zahraničním odběratelem, pokud se organizace nedohodnou jinak“. Věta druhá se vypouští.

111. § 236 se vypouští.

112. V § 237 se vypouštějí poslední dvě věty.

113. § 238 až 241 se vypouštějí.

114. § 241a zní:

„§ 241a

Dodavatel je povinen přistoupit na změnu nebo zrušení závazku ze smlouvy o přípravě dodávek též v případě, že odběratel prokáže, že nepotřebuje dodávku z dovozu podle původního závazku. To však neplatí, jestliže již byla uzavřena smlouva se zahraniční osobou.“.

115. § 241b se vypouští.

116. § 243 až 245 se vypouštějí.

117. § 246 odst. 4 zní:

„(4) Prováděcí předpisy mohou stanovit nebo organizace dohodnout odchylnou úpravu od odstavců 1 až 3.“.

118. V § 248 odst. 1 se slova „dodávkového čtvrtletí“ nahrazují slovy „dodací lhůty“.

119. § 250 zní:

„§ 250

(1) Pokud z ustanovení odstavců 2 až 4 nevyplývá něco jiného, je odběratel povinen

- a) bez zbytečného odkladu po příchodu zboží do místa určení zjistit jeho stav a množství a reklamovat vady, které jsou při zachování odborné péče přitom zjistitelné, včetně vad, pro jejichž zjišťování je předepsán nebo je obvyklý chemický nebo jiný technický rozbor; právo z odpovědnosti za vady zaniká, když je nereklamuje nejpozději do 15 dnů po příchodu zboží do místa určení,
- b) reklamovat jiné vady bez zbytečného odkladu po jejich zjištění; právo z odpovědnosti za vady zaniká, když je nereklamuje nejpozději do 5 měsíců po příchodu zboží do místa určení.

(2) Jestliže lhůta pro reklamaci stanoví mezistátní podmínky nebo dohoda mezi dodavatelem a zahraničním dodavatelem uzavřená v souladu s těmito mezistátními podmínkami, je odběratel povinen odeslat reklamaci nejpozději v takto stanovené lhůtě, zkrácené u dodávek z evropských zemí o 30 dnů, u dodávek z ostatních zemí o 60 dnů. Tato lhůta počne pro odběratele běžet ode dne příchodu zboží do místa určení. Není-li v této lhůtě reklamováno, právo odběratele z odpovědnosti za tyto vady zaniká.

(3) Jestliže lhůta pro uplatnění odpovědnosti ze záruky, kterou poskytuje zahraniční dodavatel, je delší než reklamační lhůty uvedené v odstavcích 1 a 2, právo z odpovědnosti za vady zaniká, nedoudou-li tyto vady reklamovány ve lhůtě poskytnuté zahraničním dodavatelem, zkrácené o 30 dnů.

(4) Bude-li sjednána se zahraničním dodavatelem se souhlasem odběratele taková lhůta pro reklamaci, že by dodavateli dříve zaniklo právo reklamovat, než by zaniklo právo odběratele reklamovat vůči dodavateli podle odstavců 1 a 2, zanikne odběratelovo právo reklamovat uplynutím lhůty dohodnuté mezi odběratelem a dodavatelem.

(5) Pokud doklady nutné pro odběr zboží od dopravce došly později než se zásilkou, počne běžet reklamační lhůta podle odstavců 1 až 4 ode dne doručení těchto dokladů.

(6) Není-li jiné dohody, musí být výrobky při reklamaci vady jakosti až do vyřízení reklamace v zahra-

ničí uloženy odděleně od ostatních výrobků a bez předchozího souhlasu dodavatele nesmí s nimi odběratel nakládat způsobem, který by přezkoumání reklamované vady ztížil nebo znemožnil.

(7) Je-li dodavatel vázán mezistátními podmínkami k určitému způsobu vyřízení reklamace, určí jej vůči odběrateli v souladu s těmito podmínkami.“.

120. V § 251a odst. 1 se označení „§ 130 odst. 2 písm. a)“ nahrazuje označením „§ 131 e odst. 2“.

121. V § 258 odst. 1 se vypouští označení „§ 170“.

122. § 259 zní:

„§ 259

Vláda České a Slovenské Federativní Republiky může nařízením v případě potřeb národního hospodářství stanovit, že některé zemědělské výrobky mohou být dodávány pouze určeným odběratelům.“.

123. § 260a a 261 se vypouštějí.

124. § 262 až 266 zní:

„§ 262

Jestliže se plnění dodávek zemědělských výrobků stalo nemožným v důsledku živelní pohromy, hromadného onemocnění zvířat, nebo v důsledku jiné neodvratitelné události, závazek ze smlouvy zaniká.

§ 263

(1) Nákupní organizace je povinna při každé dodávce zemědělských výrobků vystavit doklad o převzetí dodávky.

(2) Nákupní organizace je povinna vystavit doklad nahrazující fakturu (nákupní lístek), jakmile byla dohodnuta nebo stanovena jakost podle § 267. Podkladem pro vystavení nákupního lístku je u traťových dodávek dodací list potvrzený příjemcem, popřípadě druhopis nákladního listu s dodacím listem.

(3) Náležitosti dokladu o převzetí dodávky, lhůty pro odeslání nákupního lístku, poskytování záloh nebo splátek u opakujících se dodávek, popřípadě další náležitosti nákupního lístku kromě náležitostí uvedených v § 375a dohodnou organizace ve smlouvě.

§ 264

(1) Dodávka je splněna odevzdáním zemědělských výrobků nákupní organizací v provozovně zemědělské organizace nebo na jiném dohodnutém místě v jejím

obvodu (dále jen „provozovna zemědělské organizace“). To platí i v případě, že za nákupní organizaci provádí vnější přepravu (§ 266) podle smlouvy s ní uzavřené jiné organizace nebo dodávající zemědělská organizace.

(2) Pokud se na tom organizace dohodnou, může být dodávka zemědělských výrobků splněna též

- a) předáním prvním veřejnému dopravci nebo poště k přepravě do místa určení,
- b) odevzdáním příjemci podle přepravní dispozice vystavené nákupní organizací (traťová dodávka). Rozsah těchto dodávek a termíny předávání přepravních dispozic dohodnou organizace ve smlouvě.

§ 265

(1) Stanoví-li technická norma, že zemědělské výrobky mají být dodány v obalech, poskytne nákupní organizace zemědělské organizaci bezplatně potřebné množství obalů; nákupní organizace zajistí též přepravu obalů do provozovny zemědělské organizace na svůj náklad. Zemědělská organizace není oprávněna použít obalů k jiným účelům.

(2) Zpětnou přepravu včas vrácených obalů zajišťuje nákupní organizace na svůj náklad; u opožděně vrácených obalů nese náklady zpětné přepravy zemědělská organizace.

§ 266

(1) Vnější přepravou zemědělských výrobků se rozumí přeprava těchto výrobků určených k dodávce nákupní organizaci. Vnější přeprava začíná v provozovně zemědělské organizace, v níž jsou výrobky připraveny k naložení a která je přístupná pro dopravní prostředky, pokud ve smlouvě není dohodnuto jinak.

(2) Vnější přepravu organizuje, popřípadě smluvně zajišťuje nákupní organizace. V hospodářské smlouvě mohou organizace dohodnout, že vnější přepravu provede dodávající organizace.

(3) Zemědělská organizace je povinna připravit zemědělské výrobky určené k dodávce a zajistit jejich naložení do dopravního prostředku bez urovnání. U jatečných, chovných a užitkových zvířat, zástavového skotu, drůbeže, vajec a mléka provádí naložení nákupní organizace; zemědělská organizace pouze připraví tyto výrobky k naložení.“.

125. § 268 se vypouští.

126. V § 274 odst. 2 se na konci připojují slova „(projekt)“.

127. V § 275 odst. 1 část věty za středníkem zní: „odběratel je oprávněn požadovat majetkové sankce jen tehdy, jestliže reklamoval vady nejpozději do tří let od splnění.“.

128. § 277 zní:

„§ 277

(1) Penále za prodlení s dodávkou činí 2 % z ceny prací, a trvá-li prodlení déle než jeden měsíc, ještě dalších 5 % z této ceny.

(2) Penále za vadné plnění činí 2 % z ceny prací; toto penále dodavatel neplatí, odstraní-li vady do 15 dnů od odeslání reklamace.

(3) Penále za prodlení s odstraněním vad činí 500 Kčs za každý den prodlení.

(4) Penále za prodlení se zahájením prací na doplnění nebo přepracování projektové dokumentace (§ 274 odst. 2) činí 1000 Kčs za každý den prodlení.“.

129. V § 280 se vypouštějí v odstavci 1 slova „co nejdříve po schválení projektového úkolu,“.

130. V § 282 se vypouští v odstavci 1 slovo „schválené“ a poslední věta.

131. V § 284 se vypouští odstavec 2. Zároveň se zrušuje číslování odstavců.

132. § 286 a 287 se vypouštějí.

133. § 288 odst. 2 zní:

„(2) Nedokončené dodávky nebo jejich části není odběratel povinen převzít.“.

134. § 295 zní:

„§ 295

(1) Penále za prodlení se splněním povinnosti dodat činí 0,5 % z ceny dodávky za každý započatý měsíc prodlení.

(2) Penále za vadné plnění činí 0,1 % z ceny dodávky, nejvýše však 15 000 Kčs za každou oprávněnou reklamaci. Toto penále však dodavatel neplatí, jestliže reklamovanou vadu uzná a bezplatně ji odstraní do 30 dnů od uplatnění reklamace nebo sjedná ve stejné lhůtě na základě požadavku odběratele dohodu o přiměřené slevě nebo o tom, že si odběratel vady opraví nebo dá opravit na náklad dodavatele. Tato lhůta se prodlužuje o dobu, po kterou dodavatel nemohl započít s odstraňováním vady nebo v něm plynule pokračovat z důvodů na straně odběratele.

(3) Penále za prodlení s odstraněním vad nebo drobných nedodělků činí 500 Kčs za každý den prodlení až do dne, kdy vady nebo nedodělky budou odstraněny.

(4) Nezačne-li dodavatel bez zbytečného odkladu odstraňovat vady (§ 294 odst. 2) zjištěné po převzetí, které brání pokračovat ve zkušebním provozu, činí penále 0,5 % z ceny dodávky za každý započatý týden prodlení.

(5) Penále za prodlení se splněním povinnosti, která je ve smlouvě označena jako povinnost, na níž je závislé včasné splnění dodávky, činí 500 Kčs za každý případ a den prodlení, nejvýše však 15 000 Kčs za každý případ. Penále se zvyšuje o částku, kterou organizace účtující penále v důsledku nesplnění takové povinnosti zaplatila navíc svým dodavatelům.

(6) Penále za prodlení s odevzdáním stavenišť (pracoviště) nebo jeho části činí 0,1 % z ceny smluvních dodávek, které mají být na staveništi (pracovišti) nebo jeho části provedeny, nejméně však 1000 Kčs; trvá-li prodlení déle než jeden měsíc, další 0,1 % z této ceny.

(7) Penále za prodlení s odevzdáním projektové dokumentace činí 0,25 % z ceny prací, jichž se dokumentace týká, a trvá-li prodlení déle než jeden měsíc, dalších 0,25 % z této ceny.

(8) Penále za nevytvoření potřebných předpokladů pro přejímání ve stanovené lhůtě činí 500 Kčs za každý den prodlení. Totéž platí pro případy, kdy odběratel přejímání ve stanovené lhůtě nezahájil, řádně v něm nepokračoval nebo neoprávněně odmítl řádně nabídnutou dodávku převzít.

(9) Penále za užívání předmětu dodávky odběratelem (uživatel) před jeho odevzdáním a převzetím bez dohody s dodavatelem činí 500 Kčs za každý den neoprávněného užívání.“.

135. § 298 zní:

„§ 298

Prováděcí předpisy mohou stanovit zvláštní dodací podmínky a odpovědnost pro případ použití provozně nevyzkoušených strojů nebo zařízení.“.

136. V § 301 se druhá věta vypouští.

137. V § 303 odst. 3 se slova „je dodavatel povinen zaplatit odběrateli penále stanovené v § 295 odst. 1“ nahrazují slovy „může odběratel požadovat na dodavateli penále ve výši 0,5 % z ceny dodávky.“.

138. V § 311 se vypouští odstavec 2. Dosavadní odstavec 3 se označuje jako odstavec 2.

139. § 319 včetně nadpisu se vypouští.

140. § 320 sa vypúšťa.

141. V časti osmé hlavě druhé se vypouští oddíl první.

142. § 321 zní:

„§ 321

Smlouvou o dodávce vývozního investičního celku se dodavatel (hlavní dodavatel) zavazuje dodat stroje, zařízení nebo práce v rozsahu alespoň jednoho souboru nebo jednoho objektu, tak jak jsou vymezeny v projektu.“

143. § 322 se vypouští.

144. V § 323 odst. 1 se za slova „požadavky“ vkládá slovo „odběratele“ a slova „vývozního odběratele“ se uvedou v závorce.

145. § 325 až 327 se vypouštějí.

146. § 331 odst. 1 první věta zní: „Penále za prodlení s plněním dodávky činí 1 % z ceny strojů, zařízení nebo prací, které nebyly dodány, za každý započatý měsíc prodlení, nejvýše však 6 %.“

147. V § 331 se vypouští odstavce 2. Zároveň se zrušuje číslování odstavců.

148. § 331a zní:

„§ 331a

Pro dodávky vývozních investičních celků platí obdobně ustanovení § 220 odst. 4, § 231, § 232 odst. 3 a 4, § 235 a § 235a.“

149. V § 332 odst. 3 se konec věty za slovy „platí obdobně“ nahrazuje slovy „ustanovení § 232 odst. 3 a 4, § 235 a 235a, a přiměřeně ustanovení § 220 odst. 4 a § 231“.

150. § 332a a 332b se vypouštějí.

151. § 332d odst. 9 až 11 zní:

„(9) Penále za prodlení se splněním závazku vyřešit úkol a výsledek řešení odevzdat činí 0,5 % z jeho ceny za každý započatý měsíc prodlení.

(10) Penále za prodlení se splněním závazku ke spolupůsobení činí 500 Kčs za každý případ a den prodlení, nejvýše však 15 000 Kčs.

(11) Penále za nevytvoření potřebných předpokladů pro přejímání ve stanovené lhůtě činí 500 Kčs za každý den prodlení. Totéž platí pro případy, kdy zadavatel přejímání nezačal, řádně v něm nepokračoval nebo neoprávněně odmítl řádně nabídnutý výsledek řešení převzít.“

152. V § 332d se vypouští odstavce 12.

153. V § 332e odst. 1 se za slova „odstavce 7“ vkládají slova „a 8“.

154. V § 332f se vypouští odstavce 5.

155. V § 346 odst. 1 se vypouštějí slova „prvého dne měsíce následujícího po“ a v odstavci 2 se slova „§ 130 až 132“ nahrazují slovy „§ 130 až 131d a § 132“.

156. Nadpis pod hlavou první části desáté zní:

„HOSPODÁŘSKÉ SMLOUVY O PŘEVODU VLASTNICTVÍ, PRÁVA HOSPODAŘENÍ A O DOČASNÉM UŽÍVÁNÍ“.

157. Nadpis pod § 347 zní: „Převod vlastnictví a práva hospodaření“.

158. V § 347 se v odstavci 1 vypouštějí slova „o převodu práva hospodaření s národním majetkem mimo obvyklé hospodaření (§ 68)“.

159. V § 347 odst. 2 se vypouštějí slova „o převodu práva hospodaření s národním majetkem“.

160. V § 348 se v nadpisu a v odstavcích 1 a 3 vypouští slovo „národního“.

161. V § 348 se vypouští odstavce 2 a odstavec 3 se označuje jako odstavec 2 a vypouští se v něm druhá věta.

162. V § 348 se připojuje nový odstavec 3, který zní:

„(3) Ustanovení odstavců 1 a 2 se nevztahují na nájmy nebytových prostor.“

163. § 349 a 350 se vypouštějí.

164. Hlava druhé části desáté se vypouští.

165. § 356a zní:

„§ 356a

(1) Veřejnou soutěž na určitý výrobek, práci, výkon nebo nejvhodnější návrh na uzavření určité smlouvy může vyhlásit organizace nebo ústřední orgán státní správy, popřípadě jím pověřená organizace (dále jen „vyhlašovatel“).

(2) Veřejnou soutěží vyhlášenou ústředním orgánem státní správy nebo jím pověřenou organizací na předložení nejvhodnějšího návrhu smlouvy lze zabezpečovat státní potřeby zejména v oblasti zahraničních závazků, obrany státu a tvorby federálních hmotných rezerv (státní zakázka).

(3) Ve vyhlášení veřejné soutěže musí vyhlášovatel vymezit předmět a čas soutěže, výši případných odměn, další podmínky soutěže, zejména cenu (cenový limit), způsob financování a dále způsob vyhodnocení soutěžních návrhů. U státní zakázky musí být též uvedeny podstatné skutečnosti potřebné pro zpracování návrhu na uzavření určité smlouvy.

(4) Podmínky veřejné soutěže musí být stanoveny písemně a vhodným způsobem zveřejněny. Vyhlášovatel může použít soutěžních návrhů jen podle soutěžních podmínek.

(5) Vyhlášovatel je povinen poskytnout vyhlášené odměny těm organizacím, které podle provedení vyhodnocení splnily podmínky soutěže.

(6) Organizace, která se zúčastní veřejné soutěže, má nárok na náhradu nákladů spojených s podáním soutěžního návrhu, jen pokud tak stanoví soutěžní podmínky.

(7) Veřejnou soutěž je možno odvolat jen ze závažných důvodů. Odvolání je třeba provést stejným způsobem, jakým byla soutěž vyhlášena, nebo jiným stejně účinným způsobem. Bude-li veřejná soutěž odvolána, je vyhlášovatel povinen nahradit náklady vzniklé organizacím, které před odvoláním soutěže její podmínky zcela nebo zčásti už splnily.“.

166. § 356b zní:

„§ 356b

Vyhlásí-li vyhlášovatel soutěž o nejvhodnější návrh na uzavření určité smlouvy, činí výzvu k podání návrhů na uzavření této smlouvy. Organizace, která podala soutěžní návrh (nabídku), je jím vázána po dobu, kterou si v návrhu stanovila, nejméně však po dobu stanovenou v podmínkách soutěže. Vyhlášovatelé vznikne závazek teprve přijetím některého návrhu.“.

167. V § 358 odst. 2 se v uvozovací větě doplňuje za slovo „pojistit“ slovo „zejména“, a v písmenu b) se vypouští věta za středníkem.

168. Název části jedenácté zní: „**PLATEBNÍ, ÚVĚROVÉ A VKLADOVÉ VZTAHY**“.

169. Za § 360a se vkládá nový § 360b, který zní:

„§ 360b

Zájemové sdružení

(1) K organizaci a podpoře vzájemné pomoci a spolupráce a k uplatňování dalších svých zájmů mohou organizace jako novou organizaci založit zájemové sdružení (dále jen „sdružení“). Sdružení vzniká společenskou smlouvou, která je uzavřena, dojde-li k dohodě o celém jejím obsahu.

(2) Sdružení je právnickou osobou. Vystupuje v právních vztazích svým jménem a nese odpovědnost z těchto vztahů vyplývající.

(3) Smlouva o sdružení musí obsahovat

- a) název a sídlo sdružení,
- b) účel sdružení,
- c) orgány sdružení, způsob jejich ustavování a jejich působnost,
- d) určení orgánů a pracovníků oprávněných jednat jménem sdružení,
- e) výši majetkových podílů (příspěvků) nebo jiných majetkových vkladů účastníků sdružení,
- f) zásady hospodaření,
- g) způsob majetkového vypořádání při zániku sdružení.

(4) Sdružení jako právnická osoba hospodáří s majetkem jako vlastník (§ 9a).

(5) Účastníci sdružení ručí za závazky sdružení ve výši svých majetkových vkladů, popřípadě v rozsahu a způsobem, stanovenými smlouvou o sdružení.

(6) Sdružení se zapisuje do podnikového rejstříku. Pro zápis platí obdobně ustanovení § 111b odst. 5.“.

170. § 361 odst. 2 včetně odkazu zní:

„(2) Organizace provádějí peněžní platby prostřednictvím bank, spořitelén, popřípadě jiných právnických osob k tomu oprávněných“) (dále jen „banka“).

⁴⁾ § 14 zákona č. 158/1989 Sb., o bankách a spořitelnách.“.

171. V § 361 odst. 3 se vypouští věta druhá.

172. V § 361 odst. 4 se slova „je-li“ nahrazují slovy „nebo kdy je“ a za slovo „správa“ se vkládají slova „, nebo aby prokázal, že mu byla nebo bude v potřebném rozsahu poskytnuta dotace nebo že uzavřel úvěrovou smlouvu“.

173. § 362 se vypouští.

174. § 366 zní:

„§ 366

(1) Organizace jsou povinny provádět své platby zásadně bezhotovostním způsobem z prostředků na příslušném účtě u banky; platit v hotovosti mohou jen do výše 1000 Kčs v jednotlivém případě. To neplatí pro platby týkající se subjektů podnikajících na základě zákona o soukromém podnikání občanů.

(2) Účet u banky se zpravidla zřizuje na základě smlouvy o účtu.

(3) Ve smlouvě o účtu se dohodne zejména druh účtu, datum zřízení účtu, pravidla úrokování a způsob předávání příkazů k provádění plateb.

(4) Smlouva o účtu vznikne dohodou o celém jejím obsahu.

(5) Z prostředků na účtě platí banka organizaci úroky, pokud jsou stanoveny.“.

175. V § 367 se vypouští v odstavci 1 ustanovení písmen a) a c) a odstavec 2. Zároveň se zrušuje číslování odstavců.

176. V § 369 odst. 2 se vypouští slovo „věcného“.

177. V § 369 odst. 4 se vypouští konec věty začínající slovy „nebo pokud nestanoví...“.

178. V § 370 se vypouští druhá věta.

179. V § 372 odst. 1 se vypouští část věty za středníkem.

180. V § 374 se slovo „nezanikají“ nahrazuje slovy „se nepromlčují“.

181. Za § 375 se vkládá nový § 375a, který zní:

„§ 375a

(1) Faktura musí obsahovat

- a) označení faktury a její číslo,
- b) název a sídlo organizace oprávněné a povinné, obchodní název a adresu,
- c) předmět dodávky a den jejího splnění (částečného splnění),
- d) den odeslání faktury a lhůtu její splatnosti,
- e) označení banky nebo spořitelny a číslo účtu, na který má být placeno,
- f) cenu za jednotku množství a další cenové náležitosti,
- g) celkovou fakturovanou částku a náležitosti pro účely daně z obrátu, popřípadě další náležitosti stanovené dohodou organizací.

(2) Odběratel je oprávněn před uplynutím lhůty splatnosti vrátit bez zaplacení fakturu, která neobsahuje některou náležitost, nebo má jiné závady v obsahu. Ve vrácené faktuře musí vyznačit důvod vrácení.

(3) Dodavatel je povinen podle povahy nesprávnosti fakturu opravit nebo nově vyhotovit. Oprávněným vrácením faktury přestává běžet původní lhůta splatnosti. Celá lhůta běží znovu ode dne doručení (odevzdání) opravené nebo nově vyhotovené faktury.

(4) Nedohodnou-li organizace jinak, je faktura splatná do 14 dnů ode dne doručení (odevzdání) odběrateli. V pochybnostech se má za to, že faktura byla organizaci doručena třetího dne po odeslání.

(5) Nedohodnou-li organizace jinak, vypořádají se zaplacené zálohy ve faktuře nebo jiném podkladu pro placení poskytnutého plnění. Podmínky pro poskytování záloh stanoví smlouva.“.

182. V § 376 odst. 1 se vypouští slova „a povinnost“.

183. V § 376 se vypouští odstavec 2 a zrušuje se číslování odstavců.

184. § 337 se vypouští.

185. § 378 odst. 1 a 2 zní:

„(1) Je-li organizace v prodlení s placením faktury (dokladu ji nahrazujícího) nebo se splněním vykonatelného arbitrážního rozhodnutí znějícího na peněžité plnění, činí poplatek z prodlení 0,05 % dlužné částky za každý den prodlení.

(2) Poplatek z prodlení ve stejné výši je organizace oprávněna požadovat na organizaci, která

- a) je v prodlení s odesláním podkladu pro fakturaci,
- b) neoprávněně vybere z jejího účtu peněžní částku, na kterou nemá právo; v tomto případě se poplatek z prodlení počítá ode dne, kdy částka byla vybrána, do dne, kdy částka byla vrácena.“.

186. § 378a zní:

„§ 378a

Je-li organizace v prodlení s placením peněžitého závazku, může oprávněná organizace v případech, na které se nevztahují ustanovení § 378 odst. 1 a 2, požadovat zaplacení úroku z prodlení ve výši 5 % ročně, pokud není v právních předpisech stanoveno něco jiného. Ustanovení § 378 odst. 4 platí obdobně.“.

187. Nadpis hlavy čtvrté části jedenácté zní:

„VKLADY A ÚVĚRY“.

188. § 381 se vypouští.

189. § 382 zní:

„§ 382

(1) Banka přijímá a vede vklady organizací zpravidla na základě smlouvy o vkladu.

(2) Ve smlouvě o vkladu se dohodnou podmínky vedení vkladu, zejména rozsah vkladu a pravidla úrokování, doba trvání vkladu, výpovědní lhůta a postup při neplnění podmínek smlouvy o vkladu.

(3) Smlouva o vkladu vznikne dohodou o celém jejím obsahu.“.

190. V § 382a odst. 2 v druhé větě se vypouští slovo „stanovený“ a slova „ve stanoveném“ se nahrazují slovy „v dohodnutém“.

191. § 382a odst. 3 zní:

„(3) V úvěrové smlouvě se dohodnou podmínky úvěrování, zejména rozsah poskytnutého úvěru, způsob a časový plán jeho čerpání a splácení a zpravidla způsob a formy předkládání vzájemných informací a podkladů, zajištění úvěru, pravidla úrokování a postup při neplnění úvěrové smlouvy.“.

192. V § 382a se vypouští odstavce 5.

193. § 383 zní:

„§ 383

Banka může uhrazovat své pohledávky ze splatných úvěrů i bez upomínání odepsáním z příslušných účtů úvěrované organizace; z účtů ručitele je může uhrazovat až po jeho předchozím uvědomění.“.

194. § 384 zní:

„§ 384

U práv banky z poskytování úvěru a u práv proti ručiteli neprobíhá promlčecí lhůta, pokud na účtě, z něhož mají být tyto pohledávky uhrazeny, není dostatek prostředků pro jejich úhradu.“.

195. § 384a zní:

„§ 384a

(1) Hospodářská pokuta může být uložena organizaci nebo organizační jednotce vystupující v hospodářských vztazích svým jménem, která

- a) porušuje ustanovení § 119 až 119d,
- b) vyvíjí hospodářskou činnost neoprávněně,
- c) fakturuje za ceny, které jsou v rozporu s cenovými předpisy,
- d) uvede za účelem získání neoprávněného prospěchu nesprávné údaje v návrzích sloužících ke stanovení cen.

(2) Hospodářské pokuty se odvádějí do příslušného státního rozpočtu.

(3) Hospodářskou pokutu nelze uložit rozpočtovým organizacím.“.

196. Za § 389a se vkládá nový § 389b, který zní:

„§ 389b

(1) Fyzické nebo právnické osoby mohou jednotlivě nebo společně zřizovat za účelem rozvoje duchovních hodnot, ochrany lidských práv nebo jiných humanitních cílů k ochraně a tvorbě životního prostředí i zachování přírodních hodnot účelové fondy (nadace). Nadace neslouží výdělečným cílům. Nadace je právnickou osobou; vzniká dnem registrace podle odstavce 2.

(2) Organizaci, cíle a používání prostředků upravuje statut, který vydává zřizovatel. Pro platnost statutu se vyžaduje jeho registrace na okresním národním výboru příslušném podle sídla nadace.

(3) Na nadace se přiměřeně použijí ustanovení obecně závazných právních předpisů o společenských organizacích.“.

197. § 391 odst. 1 zní:

„(1) Federální ministerstvo financí vydá předpisy

- a) o hospodaření s národním majetkem,
- b) o odpisování základních prostředků.“.

198. § 391 odst. 4 zní:

„(4) Státní banka československá vydá prováděcí předpisy o platebním styku a o úvěrových a vkladových vztazích.“.

199. V § 391 se vypouští odstavce 5.

200. V § 392 se vypouštějí odstavce 1 až 4; dosavadní odstavce 5 a 6 se označují jako 1 a 2.

201. § 393 zní:

„§ 393

Vláda České a Slovenské Federativní Republiky nařízením

- a) stanoví podrobnosti o podnikovém rejstříku,
- b) může odchýlně upravit na přechodnou dobu hospodářské závazky pro jednotlivá odvětví (obory), vyžadují-li to naléhavé potřeby národního hospodářství.“.

202. § 394 se vypouští.

203. § 395 se vypouští.

Čl. II

Pokud se v hospodářském zákoníku používá výrazu „socialistická organizace“, nahrazuje se výrazem „organizace“. Pokud se užívá výrazu „společenská organizace“, rozumí se jím „občanská sdružení“.

Čl. III

1. Ustanoveními tohoto zákona se řídí i právní vztahy vzniklé před 1. květnem 1990; vznik těchto právních vztahů, jakož i práva z nich vzniklá před 1. květnem 1990 se však řídí dosavadními předpisy.

2. Podle dosavadních předpisů se až do svého zakončení posuzují všechny lhůty, které začaly běžet

před 1. květnem 1990. Délka a povaha lhůt, které by podle dosavadního § 131 zákona začínaly běžet po 1. květnu 1990, se řídí tímto zákonem s tím, že tyto lhůty počínají běžet dnem 1. května 1990.

3. Pro hospodaření s vratnými obaly a přepravními prostředky u dodávek výrobků uskutečněných přede dnem účinnosti tohoto zákona platí dosavadní právní předpisy.

4. Dosavadní společné podniky založené podle zákona č. 90/1988 Sb., o zemědělském družstevnictví, a družstevní podniky založené více družstevními organizacemi podle zákona č. 94/1988 Sb., o bytovém, spotřebním a výrobním družstevnictví, jsou společnými podniky ve smyslu § 106zd a násl. tohoto zákona. Jejich účastníci upraví nejpozději do šesti měsíců ode dne účinnosti tohoto zákona dosavadní smlouvy o založení dotčených organizací v souladu s tímto zákonem.

5. U staveb zahájených před účinností tohoto zákona se při fakturování a placení, včetně poskytování splátek, postupuje podle dosavadní vyhlášky federálního ministerstva financí č. 37/1983 Sb., o fakturování a placení dodávek pro investiční výstavbu a dodávek geologických prací. Organizace však mohou dohodnout namísto splátek poskytování záloh. Povinnost podle § 8 této vyhlášky se však mění na oprávnění investora.

Čl. IV

Zrušují se:

1. vládní vyhláška č. 40/1963 Sb., o náhradách škod způsobených exhalacemi socialistickým zemědělským a lesním organizacím,

2. směrnice ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství č. j. 74894/63 ze dne 22. května 1963 k provedení vládní vyhlášky č. 40/1963 Sb., o náhradách škod způsobených exhalacemi socialistickým zemědělským a lesním organizacím (reg. č. 23/1963 Sb.),

3. vyhláška ministerstva školství a kultury, ministerstva financí a hlavního arbitra ČSSR č. 39/1966 Sb., o vedlejší hospodářské činnosti na některých školách poskytujících střední a vyšší vzdělání a v některých jiných školských zařízeních,

4. nařízení vlády č. 46/1967 Sb., o vypořádání škod způsobených provozní hospodářskou činností socialistických organizací na hmotném majetku jiných socialistických organizací a o náhradách v investiční výstavbě,

5. vyhláška Státní arbitráže ČSSR č. 31/1972 Sb., o smlouvách o přípravě dodávky některých staveb,

6. ustanovení § 6 odst. 2, § 53 odst. 4, § 106 odst. 4 a § 123 zákona č. 84/1972 Sb., o objevech, vynálezech, zlepšovacích návrzích a průmyslových vzorech,

7. vyhláška federálního ministerstva financí č. 154/1975 Sb., o fakturování a placení dodávek neinvestiční povahy,

8. vyhláška federálního ministerstva pro techniku a investiční rozvoj č. 89/1976 Sb., o oprávnění k inženýrské činnosti ve výstavbě,

9. § 34 vyhlášky předsedy Státní banky československé č. 10/1978 Sb., o platebním styku a zúčtování na účtech organizací,

10. vyhláška Státní arbitráže Československé socialistické republiky č. 17/1979 Sb., o právních úkonech předáváním dat,

11. vyhláška federálního ministerstva financí č. 37/1983 Sb., o fakturování a placení dodávek pro investiční výstavbu a dodávek geologických prací,

12. vyhláška Státní arbitráže Československé socialistické republiky č. 4/1986 Sb., o hospodaření s obaly při dodávkách výrobků,

13. ustanovení § 5, 6 a § 10 až 14 vyhlášky Úřadu pro vynálezy a objevy č. 28/1986 Sb., o správě vynálezů, zlepšovacích návrhů a průmyslových vzorů a o jejich plánovitém využívání v národním hospodářství,

14. § 68 až 76 zákona č. 90/1988 Sb., o zemědělském družstevnictví,

15. § 12 odst. 3 písm. a), § 29, § 31 odst. 1, 3, 6 a 7 vyhlášky federálního ministerstva financí č. 119/1988 Sb., o hospodaření s národním majetkem.

Čl. V

Zrušují se:

1. ve vyhlášce ministerstva národní obrany č. 118/1964 Sb., kterou se vydávají základní podmínky dodávky výrobků a vývojových prací určených k zajištění obranyschopnosti státu, ve znění vyhlášky č. 144/1989 Sb., ustanovení § 2 až 9, § 14 a 18;

2. ve vyhlášce ministerstev všeobecného strojírenství a těžkého strojírenství č. 135/1964 Sb., kterou se vydávají základní podmínky dodávky strojírenských výrobků, ve znění vyhlášky č. 57/1972 Sb., č. 107/1981 Sb. a č. 28/1990 Sb., ustanovení § 1 odst. 2, § 2 až 4, § 6 až 8, § 10 až 14, § 17, § 20 až 23, § 26 až 35;

3. ve vyhlášce ministra všeobecného strojírenství č. 136/1964 Sb., kterou se vydávají základní podmínky dodávky oprav strojírenských výrobků, ve znění vyhlášky č. 27/1990 Sb., ustanovení § 2 až 10, 12, 13, z § 15 odkaz na § 4 až 9 a § 12, § 16 až 19, z § 20 odkaz na § 2, 3, 5, 7, 9, 10 a 12, § 21 až 27, 29, z § 30 odkaz na § 12 odst. 2, § 31 až 33, z § 35 odkaz na § 2 až 4, § 5 odst. 1 a 3 až 6, § 7 až 10 a 12 až 21, § 36, 37, z § 38 odkaz na § 4, 5, 7, 8, 10, 12, 13 až 15 a § 17 až 21,

§ 40 až 44, z § 46 odkaz na § 4, 5, 6, 8, 9, 10, § 12 až 14 a § 16 až 19 a § 21;

4. ve vyhlášce ministra všeobecného strojírenství č. 137/1964 Sb., kterou se vydávají základní podmínky dodávky oprav silničních vozidel pro motorovou dopravu, ve znění vládního nařízení č. 38/1966 Sb. a vyhlášky č. 26/1990 Sb., ustanovení § 4 až 15 a § 18;

5. ve vyhlášce Správy státních hmotných rezerv č. 174/1964 Sb., kterou se vydávají základní podmínky dodávky státních rezerv, ve znění vyhlášky č. 181/1989 Sb., ustanovení § 2 až 4, § 6 až 13;

6. ve vyhlášce ministerstva zemědělství a výživy a ministerstva lesního a vodního hospodářství č. 73/1967 Sb., kterou se vydávají základní podmínky dodávky oprav zemědělských a lesních mechanizačních prostředků, polních a zemních prací, chemizace a jiných zemědělských prací, ve znění vyhlášky č. 147/1989 Sb., ustanovení § 18 až 20, § 23;

7. ve vyhlášce Státní arbitráže Československé socialistické republiky č. 104/1973 Sb., kterou se vydávají základní podmínky dodávky stavebních prací, ustanovení § 2 až 28, § 30 až 49, § 50 odst. 3 a 4, § 51, § 53 až 55;

8. vyhláška Státní arbitráže Československé socialistické republiky č. 27/1977 Sb., kterou se vydávají základní podmínky dodávky geodetických a kartografických prací, ve znění vyhlášky č. 179/1989 Sb.;

9. ve vyhlášce federálního ministerstva hutnictví a těžkého strojírenství č. 82/1977 Sb., kterou se vydávají základní podmínky dodávky hutních výrobků, rud, magnezitových výrobků a kovového odpadu, ve znění vyhlášky č. 30/1990 Sb., ustanovení § 2, 3, § 5 až 7, § 9, § 11 až 26, § 28 až 29 a přílohy č. 1 a 2 k vyhlášce;

10. ve vyhlášce federálního ministerstva paliv a energetiky č. 106/1977 Sb., kterou se vydávají základní podmínky dodávky tuhých paliv, ve znění vyhlášky č. 1/1987 Sb. a vyhlášky č. 3/1990 Sb., ustanovení § 4, § 6 a 7, § 9 až 14, § 17, § 23 a 27;

11. ve vyhlášce Státní arbitráže Československé socialistické republiky č. 44/1978 Sb., kterou se vydávají základní podmínky dodávky výrobků chemického průmyslu, ve znění vyhlášek č. 26/1982 Sb. a č. 12/1988 Sb., ustanovení § 2 až 22, § 23 odst. 2, § 24 až 34 e, § 34 f odst. 2, § 34 g až 34 h;

12. vyhláška Státní arbitráže Československé socialistické republiky č. 45/1978 Sb., kterou se vydávají základní podmínky dodávky výrobků spotřebního průmyslu;

13. ve vyhlášce federálního ministerstva zemědělství a výživy č. 84/1978 Sb., kterou se vydávají základní podmínky dodávky oprav zemědělské techniky,

ve znění vyhlášky č. 148/1989 Sb., ustanovení § 2 až 13, § 16 až 18, § 20 až 23, § 25;

14. vyhláška Státní arbitráže Československé socialistické republiky č. 39/1979 Sb., kterou se vydávají základní podmínky dodávky vody z veřejných vodovodů k odvádění odpadních vod veřejnými kanalizacemi, ve znění vyhlášky č. 205/1989 Sb.;

15. ve vyhlášce federálního ministerstva dopravy č. 1/1980 Sb., kterou se vydávají základní podmínky dodávky leteckých prací v zemědělství, lesním a vodním hospodářství, ve znění vyhlášky č. 37/1990 Sb., ustanovení § 2 až 4, § 6 až 8, § 10 až 12;

16. ve vyhlášce Státní arbitráže Československé socialistické republiky č. 28/1980 Sb., kterou se vydávají základní podmínky dodávky polygrafických výrobků, ve znění vyhlášky č. 199/1989 Sb., ustanovení § 2 až 4, § 6, 8, § 10 až 17, § 19 až 22, § 25, 27, 29, § 34 až 36, § 38, 39, § 41 až 43, § 45 až 57, § 59 až 71, § 73 až 76;

17. ve vyhlášce Státní arbitráže Československé socialistické republiky č. 38/1980 Sb., kterou se vydávají základní podmínky dodávky výrobků dodávaných organizacemi vnitřního obchodu, ve znění vyhlášky č. 200/1989 Sb., ustanovení § 3 až 9, § 12 až 16, § 19 a 20;

18. ve vyhlášce Státní arbitráže Československé socialistické republiky č. 27/1981 Sb., kterou se vydávají základní podmínky dodávky zdravotnických a veterinárních výrobků, ve znění vyhlášky č. 142/1989 Sb., ustanovení § 3 až 10, § 12 odst. 1 až 4;

19. ve vyhlášce Státní arbitráže Československé socialistické republiky č. 91/1981 Sb., kterou se vydávají základní podmínky dodávky zeleniny a ovoce mezi organizacemi vnitřního obchodu, ve znění vyhlášky č. 180/1989 Sb., ustanovení § 2 až 4, § 9 až 12;

20. ve vyhlášce federálního ministerstva pro technický a investiční rozvoj č. 181/1982 Sb., o základních podmínkách dodávky k zabezpečení vědeckotechnického rozvoje, ve znění vyhlášky č. 154/1989 Sb., ustanovení § 2 až 4, § 8, 9, 13, 15, 17, 19, § 21 až 23, § 25 a § 28 až 30;

21. ve vyhlášce Státní arbitráže Československé socialistické republiky č. 11/1984 Sb., o základních podmínkách dodávky stavebních hmot a dílců, ustanovení § 2 až 21, § 23 až 36 a § 39;

22. ve vyhlášce Státní arbitráže Československé socialistické republiky č. 24/1983 Sb., o základních podmínkách dodávky sběrných surovin, ve znění vyhlášky č. 140/1989 Sb., ustanovení § 2 až 9;

23. ve vyhlášce federálního ministerstva zahraničního obchodu č. 104/1983 Sb., o dovozu investičních celků, ustanovení § 2 odst. 2, § 3 až 13 a § 15 až 40;

24. vyhláška federálního ministerstva paliv a energetiky č. 139/1983 Sb., o základních podmínkách dodávky tepla, ve znění vyhlášky č. 75/1989 Sb. a vyhlášky č. 12/1990 Sb.;

25. ve vyhlášce federálního ministerstva hutnictví a těžkého strojírenství, federálního ministerstva všeobecného strojírenství, federálního ministerstva elektrotechnického průmyslu č. 13/1985 Sb., o základních podmínkách strojírenských a elektrotechnických dodávek uskutečňovaných vyššími dodavatelskými formami a některých dalších dodávek určených pro tuzemsko, ve znění vyhlášky č. 29/1990 Sb., ustanovení § 2 odst. 1 písm. c), § 3 až 9, § 11 až 13, § 15, 17, § 21 až 45, § 47 až 51, § 57, 57a, § 66 až 75, § 78a až 84, § 86 až 90, § 92 až 94, § 97, 99, včetně odkazů na tato ustanovení v § 78 a 98;

26. ve vyhlášce Federálního statistického úřadu č. 49/1985 Sb., o základních podmínkách dodávky prací a služeb v oblasti automatizovaného zpracování dat, ve znění vyhlášky č. 170/1989 Sb., ustanovení § 2 až 9, § 12 až 14, § 16 až 29, § 35 až 41, § 43 až 47;

27. vyhláška Státní arbitráže Československé socialistické republiky č. 99/1985 Sb., o základních podmínkách dodávky lesních výrobků, ve znění vyhlášky č. 141/1989 Sb.;

28. ve vyhlášce federálního ministerstva zahraničního obchodu, federálního ministerstva hutnictví a těžkého strojírenství, federálního ministerstva všeobecného strojírenství a federálního ministerstva paliv a energetiky č. 31/1986 Sb., o základních podmínkách dodávky vývozních investičních celků, ustanovení § 2, § 4 až 41, § 43, § 45 až 47, § 52 až 66, § 68 až 74, § 76 až 80, § 82 až 85, § 87 až 98;

29. ve vyhlášce federálního ministerstva zemědělství a výživy č. 155/1988 Sb., o základních podmínkách zemědělských výrobků, ustanovení § 2 až § 17 odst. 1, § 18 až 20, § 27 až 33, § 42 a 43 a příloha k vyhlášce;

30. ve vyhlášce federálního ministerstva zemědělství a výživy č. 156/1988 Sb., o základních podmínkách dodávky potravinářských a některých jiných výrobků, ustanovení § 2 až 15, § 17 až 19;

31. vyhláška federálního ministerstva paliv a energetiky č. 2/1990 Sb., o základních podmínkách dodávky elektřiny;

32. vyhláška federálního ministerstva paliv a energetiky č. 11/1990 Sb., kterou se vydávají základní podmínky dodávky topných plynů;

33. základní podmínky dodávky výrobků dovážených podnikem zahraničního obchodu Pragoexport, vydané ministrem zahraničního obchodu dne 25. července 1964, ve znění změn a doplňků provedených doplňkem ze dne 30. března 1965 a výnosem FMZO č. 8/1977 Věstníku FMZO;

34. v základních podmínkách dodávky výrobků vyvážených organizacemi zahraničního obchodu Chemapol Praha a Chemapol Bratislava, vydaných ministrem zahraničního obchodu dne 25. července 1964, ve znění změn a doplňků provedených výnosem FMZO č. 12/1977 Věstníku FMZO, ustanovení § 1a až 13, § 14 a 14a a příloha;

35. v základních podmínkách dodávky výrobků dovážených organizacemi zahraničního obchodu Chemapol Praha a Chemapol Bratislava, vydaných ministrem zahraničního obchodu dne 25. července 1964, ve znění doplňku ze dne 30. března 1965 a výnosem FMZO č. 10/1977 Věstníku FMZO, ustanovení § 1a až 6, § 7 odst. 1, 2 a 4, § 8 až 9a, § 11, § 13 až 26 a příloha;

36. v základních podmínkách dodávky výrobků dovážených organizacemi zahraničního obchodu Metalimex a Kerametal, vydaných ministrem zahraničního obchodu dne 25. července 1964, ve znění změn a doplňků provedených výnosem FMZO č. 27/1977 Věstníku FMZO, ustanovení § 2 až 9, § 9b;

37. v základních podmínkách dodávky výrobků dovážených organizacemi zahraničního obchodu Metalimex a Kerametal, vydaných ministrem zahraničního obchodu dne 25. července 1964, ve znění změn a doplňků provedených doplňkem ze dne 30. března 1965 a výnosem FMZO č. 26/1977 Věstníku FMZO, ustanovení § 2 až 9, § 10 odst. 1 až 7, § 11, 11a a přílohy č. 1 a 2;

38. v základních podmínkách dodávky výrobků vyvážených podnikem zahraničního obchodu Pragoexport, vydaných ministrem zahraničního obchodu dne 25. července 1964, ve znění změn a doplňků provedených výnosem FMZO č. 11/1977 Věstníku FMZO, ustanovení § 1a až 11a, § 11c a příloha;

39. v základních podmínkách dodávky výrobků vyvážených organizacemi zahraničního obchodu Ligna Praha a Drevounia Bratislava, vydaných ministrem zahraničního obchodu dne 25. července 1964, ve znění změn a doplňků provedených výnosem FMZO č. 13/1977 Věstníku FMZO, ustanovení § 1a až 11, § 13 až 27, § 29 až 42, § 48 a příloha;

40. v základních podmínkách dodávky výrobků dovážených organizacemi zahraničního obchodu Ligna Praha a Drevounia Bratislava, vydaných ministrem zahraničního obchodu dne 25. července 1964, ve znění změn a doplňků provedených doplňkem ze dne 30. března 1965 a výnosem FMZO č. 9/1977 Věstníku FMZO, ustanovení § 1a až 9, § 11 až 18b a příloha;

41. v základních podmínkách dodávky výrobků vyvážených podnikem zahraničního obchodu Československá keramika, vydaných ministrem zahraničního obchodu dne 25. července 1964, ve znění změn a doplňků provedených výnosem FMZO č. 25/1977 Věstníku FMZO, ustanovení § 2 až 15, § 17 až 18a;

42. v základních podmínkách dodávky výrobků dovážených podnikem zahraničního obchodu Československá keramika, vydaných ministrem zahraničního obchodu dne 25. července 1964, ve znění změn a doplňků provedených doplňkem ze dne 30. března 1965 a výnosem FMZO č. 24/1977 Věstníku FMZO, ustanovení § 1a až 5, § 6 odst. 1, 2 a 4, § 8 až 11a, § 12 odst. 1 až 7, § 13 a 14;

43. v základních podmínkách dodávky strojírenských výrobků pro vývoz, vydaných ministrem zahraničního obchodu dne 25. července 1964, ve znění změn a doplňků provedených výnosem FMZO č. 5/1977 Věstníku FMZO, ustanovení § 2 až 18, § 19 odst. 1 až 5, § 20 a 21, § 23 až 25a a příloha;

44. v základních podmínkách dodávky strojírenských výrobků z dovozu, vydaných ministrem zahraničního obchodu dne 25. července 1964, ve znění změn a doplňků provedených doplňkem ze dne 30. března 1965 a výnosem FMZO č. 5/1980 Věstníku FMZO, ustanovení § 2 až 11, § 13 a 14, § 17 až 19, § 23 až 29, § 31a;

45. v základních podmínkách dodávky výrobků vyvážených organizacemi zahraničního obchodu Centrotex, Exico a Karaexport, vydaných ministrem zahraničního obchodu dne 25. července 1964, ve znění změn a doplňků provedených výnosem FMZO č. 6/1979 Věstníku FMZO, ustanovení § 2 až 8, § 11 až 14, § 17 až 19, § 21 až 33, § 36 až 75a;

46. v základních podmínkách dodávek surovin, materiálů a výrobků dovážených organizacemi zahraničního obchodu Centrotex, Exico a Karaexport, vydaných ministrem zahraničního obchodu dne 25. července 1964, ve znění změn a doplňků provedených doplňkem ze dne 30. března 1965 a výnosem FMZO č. 5/1979 Věstníku FMZO, ustanovení § 1a až 6a, § 7 odst. 1, 4 a 5, § 8 až 15, § 17 až 19a, § 21 až 28a a přílohy B, C a E;

47. v základních podmínkách dodávky výrobků vyvážených podnikem zahraničního obchodu Ferromet, vydaných ministrem zahraničního obchodu dne 25. července 1964, ve znění změn a doplňků provedených výnosem FMZO č. 7/1978 Věstníku FMZO, ustanovení § 1a až 4, § 6 až 14, § 17 až 18a a přílohy 1 a 2;

48. základní podmínky dodávky výrobků dovážených podnikem zahraničního obchodu Ferromet, vydané ministrem zahraničního obchodu dne 25. července 1964, ve znění změn a doplňků provedených doplňkem ze dne 30. března 1965 a výnosem FMZO č. 8/1978 Věstníku FMZO;

49. základní podmínky dodávky pro vývoz jabloněckého zboží, vydané ministrem zahraničního obchodu dne 22. července 1964;

50. v základních podmínkách dodávky výrobků dovážených podnikem zahraničního obchodu Artia a a. s. Slovart, vydané ministrem zahraničního obchodu

dne 25. července 1964, ve znění změn a doplňků provedených doplňkem ze dne 30. března 1965 a výnosem FMZO č. 19/1981 Věstníku FMZO, ustanovení § 1a až 5, § 7 až 11, § 13 a 13a a přílohy č. 1 a 2;

51. v základních podmínkách dodávky výrobků vyvážených podnikem zahraničního obchodu Artia a a. s. Slovart, vydaných ministrem zahraničního obchodu dne 25. července 1964, ve znění změn a doplňků provedených doplňkem ze dne 30. března 1965 a výnosem FMZO č. 18/1981 Věstníku FMZO, ustanovení § 1a, 2, § 4 až 8, § 10 až 13, § 16 až 21a, § 23 až 33, § 40 a 41 a příloha č. 1;

52. v základních podmínkách dodávky pro vývoz potravin a zemědělských výrobků, vydaných ministrem zahraničního obchodu dne 25. července 1964, ve znění změn a doplňků provedených výnosem FMZO č. 33/1977 Věstníku FMZO, ustanovení § 1 a až 6, § 8 až 10, § 12, 14, § 16 až 18, § 21 až 25, § 27 až 32, § 34 a 35, § 37 až 43, § 46, § 48 až 50, § 52 až 56, § 58 až 69, § 71 a 72, § 74, 77 a 78, § 80 až 83, § 85, 90 a 91, § 93 a 94, § 97 a 98, § 100 a 101, § 102, 105, § 107 až 114, § 116, § 118 až 127, § 129 až 133 a tabulky č. I až IV;

53. v základních podmínkách dodávky potravin a zemědělských výrobků z dovozu, vydaných ministrem zahraničního obchodu dne 25. července 1964, ve znění změn a doplňků provedených doplňkem ze dne 30. března 1965 a výnosem FMZO č. 19/1983 Věstníku FMZO, ustanovení § 2, 4, § 6 až 11, § 12 až 19, § 22, § 25 odst. 1, 2 a 4, § 26 až 31, § 33 a 34, § 36 a 37, § 39 až 42, § 44, § 45a až 46, § 49, § 54 až 56, § 58 až 61, § 63 až 66, § 68, § 70 až 74, § 77 až 80, § 81 až 84, § 85 odst. 1, 4 až 8, § 86, 88, § 89 odst. 1 až 3 a odst. 6, § 91, 93, § 95 až 99, § 100 až 106, § 107 odst. 1 a 2, § 109 až 112, § 114 a 115, § 117 až 119, § 120 až 125, § 127, 129 a přílohy 1 až 3;

54. výnos federálního ministerstva zahraničního obchodu ze dne 8. června 1978, kterým se vydávají základní podmínky dodávky výrobků dovážených akciovou společností Skloexport;

55. ve výnosu federálního ministerstva zahraničního obchodu ze dne 7. července 1978, kterým se vydávají základní podmínky dodávky sklářských výrobků, vyvážených akciovou společností Skloexport, ustanovení § 2 až 12, § 14 až 17, § 19 až 22 a příloha;

56. výnos federálního ministerstva zahraničního obchodu ze dne 1. června 1979, kterým se vydávají základní podmínky dodávky výrobků z pryže, plastických hmot a osinku vyvážených podnikem zahraničního obchodu Motokov;

57. výnos federálního ministerstva zahraničního obchodu ze dne 20. července 1983 o základních podmínkách dodávky obstarání záležitostí prováděného organizacemi zahraničního obchodu, ve znění výnosu č. 14/1985 Věstníku FMZO a výnosu č. 17/1986 Věstníku FMZO.

Čl. VI

V zákoně č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon)

1. se vypouští

a) v § 43 odst. 1 slova „a inženýrskou“, z odstavce 2 slova „a inženýrské“,

b) v § 143 odst. 1 písm. 1) slova „a inženýrské“;

2. v § 43 odst. 3 zní:

„(3) Občan může vykonávat projektovou činnost jen na základě průkazu zvláštní způsobilosti.“.

Čl. VII

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. května 1990.

Čl. VIII

Předsednictvo Federálního shromáždění se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásilo úplné znění hospodářského zákoníku č. 109/1964 Sb., jak vyplývá z pozdějších zákonů.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

POZNÁMKY

POZNÁMKY

POZNÁMKY

Vydavatel: Federální ministerstvo vnitra – **Redakce:** Tržiště 9, 118 16 Praha 1 – Malá Strana, telefon 53 36 86 – **Administrace:** Statistické a evidenční vydavatelství tiskopisů, státní podnik (SEVT), Tržiště 9, 118 16 Praha 1 – Malá Strana, telefon 53 38 41-9 – Vychází podle potřeby – **Roční předplatné činí 170,- Kčs** a je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku. **Účet pro předplatné:** SBČs Praha 1, účet č. 19-706-011 – Požadavky na předplatné, na zrušení odběru a na změnu počtu odebraných výtisků pro nadcházející ročník je třeba uplatnit do 15. 11. kalendářního roku. Změny adres se provádějí od následujícího čtvrtletí. V písemném styku vždy uvádějte šestimístné číslo vyúčtování. – **Distribuce předplatitelům:** SEVT, s. p. Tržiště 9, 118 16 Praha 1 – Malá Strana, telefon 53 38 41-9, jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v obytném středisku SEVT, Svatoslavova 7, 140 83 Praha 4 – Nusle, telefon 43 36 15, **za hotové v prodejnách SEVT:** Praha 2, Bruselská 2, telefon 25 84 93 – Brno, Česká 14, telefon 265 72 – Karlovy Vary, Engelsova 53, telefon 268 95, **v prodejnách Knihy:** České Budějovice, Žižkovo nám. 25, – Olomouc, nám. Míru 5, – Ostrava, Dimitrovova 14 a **ve vybrané síti prodejen PNS.** – Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313 348 BE 55. Tisk: Tiskárna federálního ministerstva vnitra – Dohledací pošta Praha 07.